

DUSAN BAISKI

PIATA
cu
PAIATE

O vacanță ca în vis
În gând ades mi se arată,
Vis ca vis, dar paradis
Doar prin COLIBRI-i lumea toată!

Sunați-ne la telefon 19 40 74 sau 13 49 63

- Alo, sunteți COLIBRI ?
- Da, aici COLIBRI și doar noi vă
oferim vacanțe și excursii de vis, în
țară, în lume și în paradis!

POKER

Producem,
comercializăm,
închiriem și reparăm
aparate electronice tip
JOY CARD
ROYAL VEGAS
LADY UNCA
Montăm contoare
electromecanice.

TIMISOARA
Str. 7 aprilie nr.4
tel 136577, 137721, 137304,
fax 136577, prefix 076

Execuționăm verificarea tehnică și eliberăm
DOVADA DE VERIFICARE
necesară obținerii autorizației de funcționare

Dușan Baiski

PIAȚA CU PALAȚE

- Comedie balcanică în două acte -

Editura MARINEASA
Timisoara, 1994

DUȘAN BAISKI

S-a născut în 11 martie 1955, la Simnicolau-Mare, județul Timiș. A debutat editorial în 1984, la Editura Facla din Timișoara, cu volumul de proză scurtă intitulat **Averse izolate**. La aceeași editură va publica, în 1988, încă un volum de proză scurtă, denumit **Radiografia unui caz banal**. În 1990, Editura Criterion din București îi va tipări volumul de versuri în limba sârbă **Iubire între umbre**. Apariția următoare, în 1992, la Editura de Vest din Timișoara este versiunea românească a primei cărți a **Migrațiilor**, aparținând romanului sârb Milos Crnjanski, pe care o sermonează alături de Octavia Nedelcu. Ultimul său volum este **Luna și tramvaiul 5** - carte de proză scurtă tipărită la Editura Marinăasa din Timișoara.

O serie de proze, poezii și traduceri i-au văzut lumina tiparului în publicații din țară și din străinătate.

Lucrează ca redactor la săptămânalul timișorean de informații și divertisment "Agenda". Este membrul al Uniunii Scriitorilor din România din anul 1990.

ISBN 978-96379-8-1

© DUȘAN BAISKI

Coperta - NICOLAE LENGHER

Redactor - VIOREL MARINEASA

Imprinat la **Tipografia MARINEASA**

Str. Mureș nr.34, Timișoara

PERSONAJE

Doamna

Domnul

Turistul

Consumatorul

Privatizatul

Bișnițarul

Ziaristul

Polițistul

Vânzătorul de ziare

Țăranul

Bursa de Mărfuri Timișoara

Mura depusă
1900 Timișoara - Str. C. Brădicanu nr.8
Tel: 13 52 62
Fax: 19 20 55

- **Rețele complexe de calculatoare**
- **Carte de specialitate - medicina**
- **calculatoare - în limba engleză**

In the world of computers by the front door!

GBG Computers SA

1900 Timișoara, Str. Gh. Lazar 18-20; Tel: 136107, Tel/Fax: 194604

Actul I

(Un colț de piață agroalimentară. Câteva teșghele cu parasolare improvizate. La una din ele, deasupra parasolarului, o tablă pe care scrie: "Liliana S.R.L.". În dedesubt, pe hârtie roșie: "Pentru numai o mică Liliana vă alungă sughițul". Pe teșghea, un coșac operit cu o nătrână colorată. La celelalte teșghele, sticle cu țincă și vin, haine atâruate, bluejeans, țigări, obiecte vechi. În stânga, o măsuță plină cu ziare și reviste. Se aude puternic o melodie populară, de duzină. Protagonistii sunt adânciți în lectura zărelor. Lângă Văzătorul de ziare, un polițist. În dreapta, un bisnițar atent la trecători.)

BISNIȚARUL: Mărci... dolari... mărci... dolari...

(Apare un domn bine, mai în vârstă, cântând cu el o sacoșă dolotună.)

POLIȚISTUL: *(ca tâsnit):* Trăiți...

DOMNUL: *(deranjat):* Hamm!

POLIȚISTUL: *(după ce se uită la cei de pe la teșghele, se îndreaptă spre tânărul cu zarzavaturile):* Mă, tu de unde mă ai verdețunile astea?... Hai, hai, că vă știu eu... Lăce bună că sa schimbatu regimul! Că voi nu vă ați schimbat metacum năvaurile... Furați cam colțu... Hai, hai, dăți drumul de aici, până nu te urech de sănătate. Că pe urmă te duci și tu

și te plângi că ți-am căleat drepturile de... de... de om, nu-i așa... Vă arăt eu drepturile omului. Punct cu punct. De o să vă iasă virgulele pe ochi. Hai, întinde-o!

(Țărâmul își ia mașta și pleacă. În locul lui se instalează Domnul.)

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Ia te uite, nă... Nenorocitul dracului! *(cîntec)*: "Domnul... da... patronul firmei «Apollo 33» a plecat ieri în Germania, la invitația ministrului Industriei din landul..." Păi așa a fost un prâpălit de lăcătus ce abia a reușit să termine un liceu la seral și ăla în vreo cinci ani. Fura din fabrică tot pe ce punea mâna. El cu unul Ștefan făceau antene pentru televizor și le vindeau duminica pe la piața de vechituri.

POLIȚISTUL: Așa este, dom'le. Cei ce furau înainte fură și acum. Nu au temă nici de legi, de nimeni, ce mai. Dar știu să strige de îndată ce vrei să aplici legea așa cum trebuie.

DOMNUL: Nule e fiică nici măcar de bunul Dumnezeu, aia e!

(Apare o doamnă bine, mai în vîrstă.)

BIȘNȚĂRUL: Mărei... dolari... mărei... dolari...

DOAMNA *(discret)*: Cât e mărea azi?

BIȘNȚĂRUL: Treisute nouăzeci. Da' câte zi, cu ce omă?

DOAMNA *(intrigată)*: Vorbește, dom'le, cum se cuvine, că ți-aș putea fi mamă. Ia te uită, dom'le, ce obișnuicie. Tinerii din ziua de azi nu mai știu nici măcar de respect, nu mai au nici urmă de bun simț... *(cîntec Polițist)*: Și dămneata stai și permiți asemenea obișnuicie? Să știi că o să te reklam la ziar. Sub nasul dămitale se face speculă cu valută,

se suge sângele omului de rînd... Ia te uită, dom'le...

POLIȚISTUL *(cădit nervos)*: Îl ia mama dracului! *(se duce la Bișnțar)*: Hai, nă, Giovanni, te rog frumos, ce mâba... Trecem cu tine treburile să am astăzi greutate? Mai pîmbă și tu ursul vreo cinci minute, până dispare nesatisfăcerea asta. *(Ces amândoi)* *(Se aud strigăte de jos, guvernul?)*

DOAMNA *(cîntec Vînzătorul de ziare)*: Iauz la ăștia! În loc să mergă să muncească, toată ziua, bună-zitua, jos sus, sus jos, de par că ar fi guvernul la cherecul lor. Dictatură, dom'le, dictatura. ăștora le sa trebui o dictatură sănătoasă, să-i călărească așa cum se cuvine, să scoată o dată oamenii din ei, nu să le dea nas și salții pe munca nemurcită. Să intri în Europa aia a lor trebuie să lucrezi, nu să furi. P-ăștia își pune pe toți la zid, că de altceva nu-s buni. *(Cîntec Vînzătorul de ziare, discret)*: Ai mai primit ceva bun?

VÂNZĂTORUL DE ZIARE *(tot discret)*: Am o broșurică cu ghicitul în palmă... da' mai am și un "Playboy" proaspăt...

DOAMNA: Pe amândouă. *(Cîntec Polițist)*: Cum le permiteți, dom'le, să strige asemenea porcării? Nu există nici o lege care să le interzică așa ceva?

TURISTUL: De ce să nu strige, doamnă?

PRIVATIZĂTUL: Da, da, este o refulare ce ani de-a rîndul a fost înăbușită în străfundurile minții...

DOAMNA: Lasă-nă, dom'le, cu... cu defulăile marale, că nu suntem la... la...

PRIVATIZĂTUL: La Freud, la Sigmund Freud, doamnă. Dar nu este vorba de o refulare de ordin sexual...

TURISTUL: Sigur, sigur...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Dacă doriți, vă fac rost de cărți cu Sigmund Freud. Nu sunt grozav de scumpe, dar știți cum e cu cărțile cu sex, crime și violuri...

(Apare Consumatorul. Ceilalți amuțesc. Lasă ziarul la o parte. Își aranjează mâna. Consumatorul vine glonț la Privatizat. Introduce mâna în coș, pe sub năframă. Se extaziază. După câteva secunde, îi întinde Privatizatorului o bancnotă și pleacă terțic. Ceilalți se uită la Privatizat cu invidie.)

POLIȚISTUL: Șefu', într-o bună zi am să pun și eu la o parte, la cheuzimă, o mână și am să-mi plumb mâna pe Lăliana aia a ta.

PRIVATIZATORUL: Oricând! Lăliana abia așteaptă să-ți atungeți, să-ți mângâieți, să-ți simțiți cum toată puterea ei vi se revărsă în corp și vă alungă toate gândurile rele și toate păcatele înăpăuțite ori nămău gândite. Căci și păcatul doar gândit este tot atât de grav în fața Atotputernicului precum cel întăpănit. Dar... când veniți la Lăliana trebuie să veniți cu sinceritate.

DOAMNA: Dar de ce ar veni alții?

TURISTUL: Rahat!

PRIVATIZATORUL: Da, da! Pentru că de vreme ce altfel cum am spus, Lăliana poate picheta asupra-i toată nesinceritatea sau răutatea ce ni putea să-lășui acemi în domniul polițist și atunci corpul ei lăș, nepregătit să reziste la un asemenea impact, ar ceda.

DOAMNA: De ce să nu credem că și polițistii sunt oameni și pot să aibe inimă de aur? De ce vedem întotdeauna în ei doar un dușman și un un

prieten?

(Apare Bișnițarul.)

BIȘNIȚARUL: Mărci... dolari... mărci... dolari...

POLIȚISTUL *(pentru sine)*: Iau de la beedul ăsta! *(Se duce la Bișnițaru)*: Mă Giovanni, te-am rugat frumos, dar dacă nu te conformezi, dau cu tine de pământ de nu te vezi!

BIȘNIȚARUL *(impasibil)*: Mărci... dolari... mărci...

POLIȚISTUL: Hai, Gio... că-mi sai ăștia în cap...

BIȘNIȚARUL: Mai bine ăștia decât noi. Bosului n-o să-i placă dacă azi nu-i duc destul. Și-atunci o să mă închebe de ce te plătesc.

POLIȚISTUL *(șperțit)*: Mă... mă, nu-mi fă greutateți, că am și eu doi copii... Bine, bine... lasă că rezolv. *(Se întoarce la ceilalți)*: Nu vă faceți probleme. Nu-i decât un nebul înolensiv ce se crede bișnițaru. Nu vedeți că-mi bagă nimeni în seamă? Cum schimbă o vorbă cu el, îi dai seama că nu-i decât un biet nebul.

PRIVATIZATORUL: Fler, domnule, asta este.

POLIȚISTUL: ...da... da... fleu, că doar asta m-e meseria.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE *(cu un ziar în mână)*: Câți bani pot să cheltuie și ăștia. La ce Dumnezeu n-o fi trebuind nouă, în toată sătăcia asta a noastră, trei președiniți, și trei primariți... și trei prefecți, de parcă nu n-ar ajunge doar câte unul, cum, de fapt, sunt acum?

DOAMNA: Dar e îmbrăcat exact ca un bișnițaru. Uită-te la el: pantalonii pantalonii, pantofii-pantofii... Solid, tocmăi bun de pus mâna pe lopată.

TURISTUL *(câncă Domnul de la tețheanu a trecut)*:

Asta se crede foama D'Arc.

POLIȚISTUL: S-a deghizat, doamnă, în bișnițu, în ideea să pată cât mai convingător.

PRIVATIZATUL: La Roma... și nu numai acolo, ci și în Statele Unite, stau noaptea pe marginea șoselei femeii una și una, și dacă te încumeci să le iei în mașină, constatăi că, de fapt, sunt bărbați deghizați.

TURISTUL: Rahat! Țștia nu sunt normali.

DOMNUL: Nu, nu, dumnealui are dreptate, am văzut eu cu ochii mei... într-o revistă germană, bineînțeles...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Ce de banii aruncați în vânt. În loc să faci noi locuri de muncă, ei se țin de invenții de care n-a auzit nici măcar papa de la Roma. Auzi... nici președinți...

TURISTUL: Nu-ți fă marea iluzii a ceilalți, care sunt pentru câte un președinte, nu cheltuiesc parale. Aceleași elocuturi se depun de către ambele părți. Foaia depinde, însă, de cum vedem și dacă vrem să vedem lucrurile așa cum sunt ele în realitate.

PRIVATIZATUL: Esențialul este să le vedem așa cum sunt și atunci elocuturile financiare vor fi minime ori chiar deloc.

DOAMNA: Adică vrei să spunei că nu le vedem? Ca noi, plebea, nu suntem în stare să le vedem așa cum sunt?

TURISTUL: Senzații, dar nu precizități a plebei!

POLIȚISTUL: *(câșt, către Privatizat):* Dumneata crezi că toată lumea se deghizează, se ascunde după... după lume? Adică doamna, chiar dacă este plebe, nu are voie să umble îmbrăcată? Este un drept constințit peste tot în lumea asta...

(Apare Țăranul, cârâind cu el coșul cu zarzavaturi. Se duce lângă Privatizat, în spatele teșghelei acestuia.)

ȚĂRANUL: Domnule, eu sunt de la țară. La noi de ce nu veniți cu mîntuica asta? Că și la noi sughiță multă lume și zău că le-ar face bine să-i vindecați.

DOMNUL: Să nu fie cunva vorba de vreo epidemie de sughițat. Doamne fereste! Că de epidemii de răs și de plîns am mai auzit. Acestea sunt de-a dreptul periculoase. Secătînesc efectiv puterea țării.

DOAMNA: Sigur că sughiță. Că vin cu profusele la noi, la oraș, și trag și pielea de pe bietii orașeni. De parcă ar sta zi și noapte lângă morcovi, să vadă cum crește.

ȚĂRANUL: Domnule, dau și eu o mîie, numai să mă lași să pun mîna pe Liliana. Chiar dacă nu sughiț, dau lasă-mă să mi pun mîna alături de Liliana, să vînd, să fac mîia respectivă. Că loc ai fi, slavă Domnului, pentru amîndoi.

PRIVATIZATUL: Fii serios! Vrei să-mi alungi clientela? POLIȚISTUL: *(cîntre Țăran):* Auzi, mîchule, credeam că noi doi ne-am înțeles, dar constatăm îngrijorare că marea vrei să ai destă face cu legea, nu-i așa?

(Apare Consumatorul. Se oprește, se uită pe la teșghele și, observându-l pe Țăran, se duce la el, apoi îi mîinde o banc notă. Țăranul îi dă din cas o pungă plină cu zarzavaturi. Consumatorul o înșeie se. Ceilalți, către Țăran, furioși.)

TOȚI: Da te... Pleacă, domnule...

(Țăranul iese speriat.)

POLIȚISTUL: Cîntă obiăznicie la oameni ăștia. Vorba bună nu are asupra lor nici un efect.

DOAMNA: Nu obiăznicie, ci încouștiență.

DOMNUL (*către Privatizat*): Domnule, cât costă o...
(*Arată spre coșul Privatizatului*)... mângâietez?

PRIVATIZATUL: O mie. Dar să știți că acest tanț este o
băgatelă față de electele pe care le are atingerea
Liliane. Put și simplu întreg câmpul bioener-
getic ce vă înconjoară se suprapune pentru câteva
clipe - în răstimpul în care mâna dumneavoastră
intră în contact fizic cu creștetul Lilianei, cu
câmpul bioenergetic al acesteia. Și atunci se
întâmplă ceva uluitor. Ceva ce nu se poate întâ-
miciodată și va avea asupra corpului și psihicului
dumneavoastră un rol benefic. Vă veți simți
automat revigorat, gata să smulgeți și munții de la
locul lor.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE (*către Doamna*): Dumneata
crezi în asemenea baliverne? (*Arată spre
Privatizat*): Este și acesta un mod jalnic de a
smulge banii de la biecții muritori. Șarlatanii ăștia
ar trebui băgați cu toții la răcoare, să-și revină.

DOAMNA: Ai dreptate. Dar nu vezi dumneata că
lucraază pe față, fără nici o teană? Asta înseamnă
că are pu și simplu patalama la mână.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Adică să stoarcă legal banii
de la noi, de la mine, de la dumneata...

DOMNUL (*către Privatizat*): Păi dau și eu o mie, să văd
cum e.

PRIVATIZATUL: Dau treceți, vă rog, în fața teighelei!

DOAMNA (*către Vânzătorul de ziare*): Îl cumpără și pe
ăsta.

POLIȚISTUL: Creșteți?

PRIVATIZATUL: Nu de altceva, dar nu doresc să se
spună că vă servesc preferențial. Și apoi câmpul

bioenergetic al Lilianei este cu mult mai puternic
în față decât în spate.

DOMNUL: Adică nu este uniform repartizat?

PRIVATIZATUL: Și, pe deasupra, vă previn că atingerea
va avea efect numai și numai dacă veniți spre
Liliana cu inima deschisă, sinceră, neîntinată de
vreun gând demolator.

(*Domnul vine dinaintea teighelei și introduce
mâna în coș.*)

DOMNUL: Nu... nu simt nimic.

PRIVATIZATUL: Simți însă un gol, nu-i așa?

DOMNUL: Da, da...

PRIVATIZATUL: Ați fost foarte aproape de efect. Însă
a intervenit un element perturbator. Care poate
să fi fost un gând de-al dumneavoastră rebel,
apărut brusc din inconștient ori... cine știe...
Uneori chiar și Liliana dă greș, asta din cauza
interferențelor cu undele radio. Știți că atmosfera
din jurul nostru este supradincăreată cu unde
radio.

DOAMNA: Păi, sigur, că astăzi toată lumea vorbește la
radio și la televiziune ce vrea și ce nu vrea.

PRIVATIZATUL (*către Doamna*): Dar liți înștit, pe
dumneavoastră nu o să vă taxeze, clauzele
contractului nostru verbal nefiind în totalitatea
lor satisfăcute.

(*Polițistul se duce la Doamna și-l ia la o parte.*)

POLIȚISTUL: Dom'naioară... poate... știți, zicea parcă
ceva de sinceritate... Eu vă înțeleg, probabil e
chestie de deformație profesională. Nu, nu vă
faceți probleme, nu știe nimeni cine ați fost.

DOMNUL (*după câteva clipe*): Lasă-nuț, domnule.

cred că mă confunzi. Ce, nu-ți mai cunoști superiorii?

POLIȚISTUL: Tocmai că...

DOAMNA: Ia-te, domnule, de cei ce înșală lumea pe față. Că înainte nu se făceau atâtea porcării câte se fac astăzi. Că astăzi polițistul păzește hoțul.

POLIȚISTUL: Doamnă, vă previn că ceea ce spuneți poate fi folosit împotriva dumneavoastră, că este de-a dreptul o insultă, iar eu sunt un organ...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Dreptu-i... Da' ce, nu ate voie omul să-ți atragă atenția asupra unor fărâdelegi? Și încă ziua în amiaza mare? La urma urmei, domnul este un consumator al serviciilor oferite de domnul. De ce confunzi marea cauza cu efectul?

PRIVATIZATUL: Adică ce vrei să înșinuai, stimate domn? Că firma mea este... ăăă, întruchipează răul? Gândiți pu mecanicist. Vederea vă este obtinută de propriile prejudecăți, care nu văd mai departe decât... decât... Dacă dumneavoastră nu credeți în biocnergie, în medicina alternativă, lăsați-i pe alții să creadă. De ce vă cramponați de medicina tradițională, adică asta ce preaslăvește chinurile, de ce-i susțineți pe acești medici care întâi vă bagă mâna în buzunar și abia pe urmă încearcă să vă vindece. Eu nu cer decât o mie și-atât. Nu este nimeni obligat să mi-o dea.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Balivene, domnule. Nu mă miră faptul că ăștia ca marea vor să răstoarne lumea cu susu-n jos și să ne înmulțească paraziții cu noi.

FURISTUL: Păi duminca recunoști automat că cei

care ne conduc acum nu sunt altceva decât paraziți. Ceea ce, de fapt, și sunt. Fîndeă acționează de unii singuri, nu-i poate controla nici dracul, darămite poporul. Pe când acolo unde sunt trei, nici unul nu mai poate să fie, de exemplu.

DOAMNA: Iată că și duminca recunoști un lucru perfect adevărat: și-atunci când voi fi câte trei, dorința de a fura se va menține, ba, dimpotrivă, se va amplifica la infinit.

FURISTUL: Rahat, doamnă, rahat!

POLIȚISTUL: *(se apropie de Doamnă, discret):* Adică... doamnă... v-am înțeles situația delicată, însă... până una-alta... dumneavoastră ați fost scos pe linie moartă, pe când eu am rămas activ și trebuie să respect legile țării, bune-tele cum sunt. Așa că vă rog să mă respectați măcar de ochii lumii...

DOMNUL: Hai... mă... plutonier, mușcă-ți limba și stai cuminte în banca ta, ori vrei să-ți cadă omnia vreo cărămidă în cap?

(Polițistul, vădit deranjat, se îndepărtează.)

FURISTUL: Și-apoi, doamnă, să-ți spun eu o treabă: între politică și cuvintele încrucșate există totuși o diferență ca de la cer la pământ. Lăsați politica pe seama bărbaților.

DOAMNA: Ei, să fim serioși. Care bărbați și care politică? Să-ți spun și eu o treabă: patruzeci și cinci de ani nu s-au interesat decât meciurile de fotbal și înjuratul arbitrilor și acum, dintr-o dată, voi sunteți ași în politică. Aida-de!

PRIVATIZATUL: *(către Polițist, discret):* Don' șef, pe dumneavoastră nu vă costă nimic să o măgăiați pe Lăliuta. Pe cuvânt de omare!

POLIȚISTUL: Lasă-mă domnule, ce vrei, să spună că mă las mituit?

PRIVATIZATUL: Ba, dimpotrivă, este un mijloc ideal de a-mi verifica firma, de a-vă convinge pe propria dumneavoastră piele de adevărul pe care-l propagă Liliana prin câmpul său biocenergetic. Eu sunt convins că aveți un câmp cu o intensitate deosebită, aceasta și datorită personalității. Fiindcă, să fim sinceri, nu oricine acceptă o meserie atât de primejdioasă. Meseria asta cere nervi de oțel și minte cât încape.

POLIȚISTUL (*oarecum deranjat, dar și încântat*): Perfect adevărat. Numai că, vezi cum reacționează lumea asta...

PRIVATIZATUL: Nu vă faceți iluzii. Oricum ați proceda, vă voi acuza. Așa însă, punându-vă palma pe creștetul Lilianei, măcar veți rămâne cu senzația de usutare și asta nu vo poate lua nimănui.

TURISTUL: Între fotbal și politică există o mare asemănare, doamnă. Fotbalul este politica la mic. În toți acești ani pe care ni-i reproșui, noi nesăm antrenat, de fapt, în politică. Fotbalul a fost cel mai perfect mijloc de dizidență.

DOAMNA: Se vede, lui ei erau chiar ferm convinși că voi, în tribune, vă defulați.

TURISTUL (*furios*): Adică ce vrei să spunei?

DOAMNA: Adică același vocabular, aceleași lozinci, aceiași mitocani. Poate chiar mai rău.

TURISTUL: Vă rog să nu mă jigniți că...

POLIȚISTUL: Sa întâmplu ceva?

TURISTUL: Dumneaei mă face mitocan.

DOAMNA: Nu-ți transfera propriile fantezme pe seama

altora. Asta a spus-o...

PRIVATIZATUL: Același Sigmund Freud.

POLIȚISTUL: Vă rog să nu mă băgați în politică.

DOAMNA (*către Vânzătorul de ziare*): Pe asta cu greu îl voi convinge să treacă de partea noastră.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Nici o grijă. Îl știu că e de-al nostru. (*Către plutonier*): Doamnule plutonier, nu este niciodată vorba de politică. E chestie de atitudine civică. De niște principii de viață pe care le-au cultivat și stră-străbunicii noștri.

POLIȚISTUL: Lasă-mă, domnule, cu principile... (*Iese.*)

(*Apare Bisnițarul.*)

BISNIȚARUL: Mărci, dolari, mărci, dolari...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE (*către Doamnă*): Credeți că asta lucrează mână în mână cu plutonierul?

DOAMNA (*discret*): Prietena mea este vecină de palier cu el. Nevasta lui sa lăudat că el se înțelege bine cu toată lumea. De unde concluzia...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Să nu ne pripim. Trebuie întâi și întâi să ne convingem.

DOAMNA: O voi trimite pe Maria, prietena de care vorbeam, să o tragă de lină pe doamna plutonier. La nevoie... (*și mai discret*): i-o bag și-n pat, că și așa se cam uită lung după ea.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Adică vrei să spunei că doamna plutonier se... cu femeile?

DOAMNA (*revoltată*): Nu, domnule, vorbeam de plutonier.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Aha... Nu, dar știți cum e mai nou cu moravurile. Te și crucеști cine cu cine... dacă e vorba de o legătură omenească

normală... atunci...

(Apare Țăranul, temător. Se uită înălț în jur, apoi întinde pe jos o hârtie, pe care pune ceva za zavatu.)

ȚĂRANUL: N-am unde să mă duc cu asta...

TURISTUL: N-ai auzit, bade, ce ți-a spus domnul plutonier? Să știi că nu glumește. Cum o să tragi mata la săpă cu două-trei coaste rupte?

ȚĂRANUL: Păi, ce să fac? Dacă o fi, o fi. Da' dumneavoastră nu sunteți cumva consătean cu...

TURISTUL: Nu, nu, eu sunt de aici...

ȚĂRANUL: Atunci semănați grozav de bine cu... Chiar și după vorbă...

DOAMNA: Nu vezi, domnule, cum caută să te ducă de nas, numai să-l lași să-și vândă marfa. *(Către Țăran):* Dar ia zi, bade, ce zici de nașnaia aia cu trei președinți de țară și câte trei primari în fiecare localitate?

ȚĂRANUL: Păi eu nu mă pricep, că pe-atunci am avut tare mulți de săpat. Știi, nici cai, nici tractoare...

(Apare Consumatorul. Ceilalți îi pândesc mișcările. El trece de lăteghen. Intră Polițistul. Țăranul își strânge repede marfa și iese. Consumatorul se precipită și el spre ieșire.)

VĂNZĂTORUL DE ZIARE *(către Doamnă):* Cărcanul ăsta ne sperie potențialii partizani.

DOAMNA: Eu așa spune să încercăm să-l aragem mai întâi pe el de partea noastră. E mai strategic așa.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Mai tactic.

DOAMNA: E vorba de tactică pe termen lung. După ce-l avem de partea noastră, fie asta și cu metodele lui Machiavelli...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Un ministru de al lui Napo-

leon Bonaparte, dacă nu mă-nșel...

DOAMNA: Da, da...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar dumneavoastră sunteți as în politică, stimate doamnă, degeaba spune amărătul ăla că ați dezlegat toată viața cuvinte încrucigate. Eu aș îndrăzni să vă propun să deveniți conducătorul grupului nostru. Ne trebuie oamnei cu simț de răspundere, cu forță de convingere și elan... așa... tineresc... ce naiba.

DOAMNA: Las' pe mine. O astfel de responsabilitate nu este pentru mine ceva nou. Nu trebuie să permitem penetrarea escroocilor la infinit. Și sunt convinsă că vom câștiga. Mă bucur nespus de mult că și dumneata gândești la fel!

VĂNZĂTORUL DE ZIARE *(topit):* De cum v-ați văzut, mișun dat seama că sunteți cineva. *(Discret):* Numai pentru dumneavoastră: mâine primesc niște reviste. Știi, din alea... tu. Drept să vă spun, și să mă ierțați că îndrăznesc să mă destăinui, dar, privind-le, mă simt și eu mai tânăr și asta-mi dă puterea să lupt pentru ca lucrurile să rămână și la noi așa cum sunt în țările cu tradiție democratică îndelungată... Adică la ce-mi trebuie mie trei președinți și trei primari? Dar spuneți și dumneavoastră, trei vicepreședinți, trei viceprimari... trei... șase, nouă, da, nouă secretare, ba nu, douăsprăzece. Și nu mai punem la socoteală limuzinele pentru fiecare în parte. Prin urmare, checluieli ce vor scătați de puteri bietul nostru popor.

DOAMNA: Ce... ce-ați spus? *(Lasă zănuț):* A, de popor... Așa este. Trebuie câștigat de partea noastră.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Să stai de vorbă cu el, așa, ca de la om la om?

DOAMNA: Cu cine, cu poporul?

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Nu, cu polițistul?

DOAMNA: Păi nu ți-au spus cum îl auje? Magdalena este o adevărată artistă.

TURISTUL (*către Privatizat*): Doamnă, mă așteptam de la dumneata, ca om de afaceri, la mai multă vigoare, la mai multă combativitate în apărarea ideilor noastre. Adică vreau democrație, dar nu manifestăm prea multă grijă pentru ea. Adică matală nu-ți dăj seama că prin acest sistem al trândelilor oferim lumii, dar în special democrației occidentale, o șunsă, dar totodată și o lecție istorică? Adică închipuie-ți, doamnă, că în fiecare an unul din cei trei președinți și unul din cei trei primari, pe care doar prima dată îi vom alege pe toți trei deodată, va fi lăsat la vânză. În poporul va completa automat, prin alegeri libere și directe, locul de președinte și de primar, rămase vacante. Adică orice tensiuni sociale se vor dezamorsa cu o periodicitate de ceasornic, iar conflictele sociale ce consumă acum o cantitate fantastică de energie vor pute fi canalizate înspre pluri mărțe, spre băncile societății.

PRIVATIZATUL: Domnul meu, vă ur măresc de când vs-ați instalat tejjheua de afămuri. Trebuie să recunosc faptul că știți să luptați pentru o idee. Și eu, dar și Liliana mea, vă vom acorda întreg sprijinul. În special Liliana, prin influența ei benefică, vă poate fi de un real folos. Poate cândva, când veți ajunge primar, sau chiar președinte, de

ce nu, ne veți ajuta să obținem un spațiu comercial pe merit. Pîndcă așa, cum pare modelul cu trei persoane a avea un viitor istoric, tot așa și Liliana... Și cred că meritați pe deplin să preluați dumneavoastră conducerea grupului nostru.

TURISTUL: Nu, nu. Vom fi trei conducători de grupă, nu unul singur. Doar așa își va demonstra ideea noastră viabilitatea și valabilitatea, confruntându-ne cu viața, cu practica.

PRIVATIZATUL: Dar cine va fi al treilea?

TURISTUL: Dumnealui.

PRIVATIZATUL (*ca trăsuit*): Polițistul?! Dar ăsta nu are voie să se amestece în politică.

TURISTUL: Aici nu este vorba de politică.

PRIVATIZATUL: Și credeți că va accepta?

TURISTUL: A acceptat.

PRIVATIZATUL: Cu ce preț?

TURISTUL: Dacă vom câștiga, i-am promis că îl fac șef al poliției.

PRIVATIZATUL: Dar e numai un anărit de plutonier...

TURISTUL: Cu atât mai bine. Poporul va fi convins că promovăm doar valori și nu diplome.

PRIVATIZATUL: Bine, dar el nu va și să conducă...

TURISTUL: Nu va conduce el.

PRIVATIZATUL (*discret*): Vedeți că ăsta de lângă noi trage cu urechea.

TURISTUL: Nici o grijă. Lucrează pentru noi. Cei din tabăra adversă sunt, însă, convinși că lucrează pentru ei.

PRIVATIZATUL: Pare ageamiu.

TURISTUL: Înceamnă că joacă bine. Are școală bună în vine. (*Discret*): A fost agent de securitate de

mâna întâi, dar l-au nuzilit ăștia de acum. Nu-ți fă griji, domnule, nu ne jucăm cu ciurucuri. Ne alegem oameni unul și unul.

(Bișnițarul vine la măsura cu ziare. Începe să răsfoiască o revistă.)

BISNIȚARUL *(către Vânzătorul de ziare)*: Ai ceva de astăzi?

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Astea nici. *(Îi întinde ziarul.)*

BISNIȚARUL: În care apare schimbul valutar oficial?

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Asta eu nu știu, că nu mă ocup de așa ceva și nici valută nu am ca să mă intereseze lucruri dintr-astea... necurate.

DOAMNA *(foarte amabilă)*: Adică duminicelui vrea să spună "necurate", dar duminceavoastră știți cum e când nu te pricepi la ceva. Imediat spui că sunt lucruri necurate.

(Bișnițarul scoate o bancnotă, i-o dă vânzătorului de ziare și pleacă ținând în mână cele trei ziare.)

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Restul... să vă dau restul...

BISNIȚARUL: Păstrează-l!

VÂNZĂTORUL DE ZIARE *(către Doamnă, acut)*: M-ați sunat, doamnă. Doar eu câteva minute în urmă erați foarte ponivă împotriva acestui individ și acum ați procedat exact pe dos. Credeam că...

DOAMNA: Ascultă, domnule, doar ți-am spus clar că la amănute lucruri mă pricep foarte bine. Îndeoșchi la oameni. Păi cine crezi duminceata că ne va finanța campania? Eu? Eu sunt pensionară. Duminceata, care ești tot un biet pensionar și te-ai apucat de vândut ziare pentru a-ți suplimenta cumva veniturile? Nu, nu...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar la ce ne trebuie bani? **DOAMNA**: Cine-ți publică pe gratis tot ceea ce vrei să-i spui alegătorului? Cine-ți face pancardele cu lozinci și-ți umblă după aprobări pentru mitinguri?

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Și credeți că ăștia va da bani dacă nu-l interesează politica? ăștia au făcut bișniță și înainte, o fac nestingheriți și acum și încă sub ochiul vigilent al oamenilor legii.

DOAMNA: Te asigur că va da.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Mă îndoiesc, drept să spun.

DOAMNA: A și da.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Cui?

DOAMNA: Acelei Angele de care-ți pomeneam. Da și duminale ți-a lăsat mai înainte un bacșiș consistent.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar Angela cine-i, totuși?

DOAMNA *(gânditoare)*: Da, da, ai dreptate, eu de Magdalena ți-am pomenit și nu de Angela. Angela asta este o prietenă de-a mea.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar observ, doamnă dragă, că aveți prietene devotate cauzei noastre...

DOAMNA: Numai astfel vom putea învinge. Dând femeilor ceea ce este al femeilor...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Evident, evident...

DOAMNA: Începând cu ceea ce li se cuvine de drept și terminând cu ceea ce este de fapt al femeilor. Vom împune marțiarhatul, stimate domn, așa cum de la bun început le-a fost acesta dat pământurilor de către însuși Dumnezeu. Bărbații au devenit deja neputincioși, puterea lor orbit, le-a luat mințile, nu mai sunt în stare să conducă. Pe când noi, femeile, nici nu vrem puterea, noi vom

conduce lumea fără sabia lui Damocles atârându-ne după ceafă...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE (*gânditor*): Sabia cui?

DOAMNA: A lui Damocles.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar știm și noi să facem săbii, doamnă, de ce să le cumpărăm de la alții, pe bani grei? La asta m-am referit? Destulă salută se cheamă pentru o huană pentru câini, pisici și gumă de mestecat.

DOAMNA: Nu-ți mai bate capul cu fleacuri dintr-astea, dom'le. Te credeam om cumpătat. Pentru astfel de lucruri își vâstoarce mintea dumnealui. (*Trăți spre Bișnița, care tocmai a intrat.*)

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar ce are el cu... prefectura?

DOAMNA (*discret*): Va fi ministruul nostru de finanțe.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Țsta?!

DOAMNA: Da. Nu te luamatale după aparențe. Acestea cel mai adesea înșală. Dânsul are la bază Institutul de... Științe Economice, așa că se precează.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Păi... de ce nu lucrează undeva ca economist?

DOAMNA: Dar cum poți spune așa ceva, domnule, despre o asemenea personalitate? Dar nu vedeți că lucrează? Uite-l că lucrează. Asta este pentru un economist de performanță munca cea adevărată. Pe teren. La concret. Dumeata crezi că oricine poate obține un profit de zece mii la sută? Crezi că este atât de ușor să fii șmenat? Numai, trebuie să fii înainte de toate un psiholog desăvârșit. Nu doar un matematician.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar omul dintr-asta o să ne

delească (*trăită spre salți*) poporul cu zâmbetul pe buze.

DOAMNA (*trăită în duși cu spre salți*): Dar poporul nici nu se simte bine dacă nu își lua cineva zece procente de pe el. O dată ce l-ai obișnuit cu asta, trebuie să continui. Că la sportivii de performanță. Cum nu și aici am încează mușchii, cum se îngheață sau se molăvăvesc din te mîi ce.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Mă speriați, doamnă.

DOAMNA: Într-ai întâzi un pachetel de legi care condează, de fapt, alte legi... Vezi, până aici nu cum efort... pe urmă mai raționalizezi pe ici pe colo...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Apoi sunt simptomele noastre de as raționaliza cu prima se prima căutăm firma "Liberia" srl. De ce să nu fie Talima un bun ai întregului popor. De ce să nu o mângâie și palma lui omului palmașului asudat. De ce doar cei care au astăzi bani... și noi știm foarte bine cum are astăzi bani.

*RIVALIZĂȚUL *cu cine Turist*: Stau și mă mir cum omul rezista atât din punct de vedere fizic, cât și din punct de vedere psihic. Plus nervii, riscul de a se contușca moartea de către vameși sau poliție, abuzetea femeii, frigul ori arși verii. În ziua de azi omul este uscat și fără grăunțe.

DOAMNA (*trăită spre salți*): Pentru omul erezii e suat, de este un om gras. Pentru că el e gras, el e costisic și costisic. Nu lăsați omul să lădă regimul de dietă și să se mănăieși. Nu lăsați omul să se lădă regimul de dietă și să se mănăieși. Nu lăsați omul să se lădă regimul de dietă și să se mănăieși.

DOAMNA (*trăită spre salți*): Nu lăsați omul să lădă regimul de dietă și să se mănăieși.

ce nu ar funcționa triada perfect și în cazul nostru, al firmelor particulare?

TURISTUL: Cum adică? Nu înțeleg.

PRIVATIZAFUL: Dumincați îți angajezi trei oameni, eu, la fel. Noi, cu experiența noastră, vom conduce și atât.

TURISTUL: Dumincați crezi că mai ai pe cine să angajezi? Nuuu. Din zece oameni, unul câștigă la un joc de înțajitorate și nu-i mai trebuie banii, șapte au pierdut la același joc de înțajitorate și li-e gândul numai la răzbunare, nicădecum la muncă, în al zecelea îmi face pu și simplu concurență, fie el și copil de numai zece-doisprezece ani...

PRIVATIZAFUL: Zăăăăă!!!

TURISTUL: Habar n-ai, dom'le ce isteți suntăștia mici. Că se întorc cu vameșul, puștula și trei cu gramă cu un gemantan plin de ngău. Și-atunci de unde să mai iei...

PRIVATIZAFUL: De aceea nu mai găsești nici țigări în țara asta...

TURISTUL: Eă, as, greșești, că nu îți țigări în țara asta, nu, ci la oameni pentru angajare.

PRIVATIZAFUL: *consumator*: A fi o lume minunată dacă fiecare țară ar avea o trece să arate un drum pe să se asocieze la trece în orice țară, tot așa, o țară...

TURISTUL: În districtul lui, stău nu prea de toată, colegii lui, un mare sunt bune, acolo se *ata în sava*... sus. Aici, la oaza, trebuie lucrul simțific. Rayonul. Mai puțin, doar, o altă mare nație națională.

(Apare Consumatorul, abia fiindu-se pe picioare.)

CONSUMATORUL: Piața... unde este piața agroalimentară, vă rog...

(Călduț îl privește consternați, apoi chiu furioși.)

TURISTUL: Păi bine, domnule, dar dumincați ce urmărești, de fapt? Cine te-a trimis să tulburi înștează? Chiar nu știi unde se află piața agroalimentară? Să-ți spun eu, chiar aceasta este piața pe care o cauți.

PRIVATIZAFUL: Exact asta. Aici sub noi.

DOAMNA: Lăsați-l! Nu vedeți că ne provoacă. Este un provocator.

VANZĂTORUL DE ZIARÉ: Dacă trebuie să degradăm, ar este loc sfânt de la titulatura de "agora" la aceea, bună, de "piață agroalimentară", atunci să o degradăm. Că am degradat totul, suntem un popor de degradatori... Am degradat șosele, căș-plina a una cu gropi, am degradat locuințele, că sunt pline de igrie, nimic nu ne-a scăpat de dudușul negru al degradării... da... da... suntem un popor de degradatori...

CONSUMATORUL: *umii*: Dar ce s-o fi întâmplat cu tu, amii că nu mai vin? Iam degradat și pe ei? Sau s-o fi dus să lucreze în alte țări, unde se plătește mai bine? Că am auzit la radio că dău au descoperit agricultura fără insecticide, pesticide, fungicide și me amii de...

DOAMNA: Provocatorul!

TURISTUL: Nu, doamnă, dumincați spunem un mare adevar, adevarul fundamental. Sau redescoperit adevaratele valențe ale lucrului nepoluate.

CONSUMATORUL: *(câte Privatizat)*: Nu mă lăsați să pun mâna pe Liliana? Măcar o singură dată. Nici nu o să o mângâi. Doar o să pun mâna și atât. Vă implor!

DOAMNA: Dar cum să te lase? Trebuie și din animal să năiască. Poate măi are acasă și o familie, copii... Care și ei te lăie să mămâiece. La tei și fînța au din eos.

CONSUMATORUL: Doar o atingeră, colomă atingeră, domnule!

DOAMNA: Nu lăsați, că e-n stare să o strângă de gât. E curios, eu pe indivizii ăștia.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: *(câte Doamnă, disperat)*: Dar... doamnă, nu lăsați-l în mâini, să lăcștigam de puterea noastră...

DOAMNA: Eu lucrez psihologie. Eu de fapt le sugerez să lăse să pună mâna. La lui îi sugerez să strângă animalul de gât.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: *(topit de admirație)*: Sunteți o... doamnă! O forță, pe cuvânt de onoare.

TURISTUL: *(câte Privatizat)*: Sponsorizează domniule! Expozițiile din țările ni-muni ăștia ce probleme!

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Sponsorizează!

DOAMNA: Haide, nu te măi lăsa rugă!

(Privatizat scoate o bancnotă de o mie și ia în mână Consumatorul. Acesta o ia nehoară.)

CONSUMATORUL: Acum pot să pun mâna?

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Pume, pume!

TURISTUL: Mă înță bani.

CONSUMATORUL: Da, mi lă dai mie.

TURISTUL: Ha! ha! dă-i bani, că doar tu a fost un apuor occidental!

CONSUMATORUL: Da, m-a sponsorizat. Mi a plătit să pot pune mâna.

TURISTUL: I-a dat să ai cu ce să plătești să pui mâna.

CONSUMATORUL: *(vizibil încercat, dă bancnota)*:

Da, acum măi pot să pun mâna?

(Apune. Fânțul. Se oprește lângă grup și se uită curios.)

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Ha, domnule, pune o dată mâna, ce tot aștepti, că o fată mare la măritat.

(Consumatorul se repede la Liliana și o strânge de gât.)

PRIVATIZATUL: Său! Său! mi-o omorâ, său! dante m burz, mi-o omorâ...!

(Cealaltă îl imobilizează pe Consumator. Apune Poluștutul.)

POLUȘTUTUL: Ce sa întâmplă? Cine tulbură liniștea publică a zăii în amiaza mare?

(Urmează câteva clipe de liniște. Privatizatul suspină, cu Liliana la piept.)

PRIVATIZATUL: Mi a omorât o oamere bună! Am dat faliment, am dat faliment...

DOMNUL: *(câteând spre Fânț)*: El.

POLUȘTUTUL: Mă, dar ce îți am spus eu ție, mă? De ce om m-a lămeat? Dacă tot n-ai chef de muncă, stai acasă, mă, că v-ai învățat să v-ă lucreze studenții și militarii pământul. Di-te, mă, de aici, Până m-o dau diacului de democrație, mă...

DOAMNA: Așa este, așa este, mați văzu aseara la televizor porumbul acela necules de doi ani?... Și erim la oraș să cumpere pâine de la gura noastră.

PRIVATIZATUL: Mi a omorât-o pe Liliana...

(Fânțul se sperie.)

DOMNUL: *(către Jurist, discret):* Credeți că doar întâmplător a apărut polițistul chiar acum pe aici?

JURISTUL: Adică ce vreți să spuneți?

DOMNUL: Vă asigur că n-a apărut întâmplător, ci tocmai atunci când individul care ia ucis domnul și firma era să fie linsu de mulțime. Deducția e că se poate de simplă, e fantastic de simplă: polițistul știa dinainte toate mișcările, astute.

JURISTUL: *(gânditor, arătând către Vanzătorul de zăare):* Să fie cu toții înțeleși?

DOMNUL: Exact, exact, ăștia loșii sunt cusuți cu ață albă, sunt miși cu toate albișile. Știu să lucreze pe dedesubt, la esență, și să te lovească sub centură taman atunci când ți-e lumea mai dragă.

JURISTUL: *(se întoarce către Privatizat):* Ți-am spus eu că trebuie să fii cu ochii-n patru. Dușmanul nu doarme niciodată. Dușmanul îți coace în permanență câte ceva, să-ți amănască zilele, să-ți vină de hac. Crezi că polițistul a venit absolut întâmplător chiar acum și chiar aici?

PRIVATIZATUL: *(așezându-l pe Liliana în cuș):* Adică ce vreți să spui cu asta?

JURISTUL: Polițistul e mână în mână cu ăștia, în complotul împotriva noastră l-au reușit. Au ucis privatizarea în fașă.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: *(către Doamnă, încercând):* Doamnă... hm... hm... au înțeles că dacă trebuie să cheltuim valută și pe săbii, treacă de la mine. Dar chestia asta cum vine?

DOAMNA: Care chestie?

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Păi... eu matrișă... sau cum

ți spune... eu condusul lumii de către femeii. Că eu parcă o știu din Biblie cu toml altel.

DOAMNA: Lasă matale Biblia, că aia e o carte veche de când lumea. Citește niscaiva cărți mai contemporane. Totul trebuie regândit pe baze științifice.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: *(apucat parcă de teiguri):* Nu vă jocați cu cuvintele mari, doamnă... Uf, că mi s-a făcut pielea de găină. Zău că m-ați speriat cu bazele alea.

DOAMNA: Până și răul trebuie preluat în mod creativ. Trebuie preluat și adaptat la context, la condițiile sociale și politice actuale.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Știi, doamnă, mama a fost o femeie de la țară, plină de bun simț, de un deosebit simț al realității. N-a reșit niciodată din vorba lui tata. La noi în casă, tata a fost cel care lua totul. Diviziunea mamei era astfel stabilă: m-am născut și băga niciodată nasul în oțelurile mamei berberoaie.

DOAMNA: Dar ce are mama dumitale cu...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Păi parcă sperați în mine că va de m-asta trebuie să învățara din istorie. Ori pentru mine istoria începe cu oia curții și cu cârțile din propria mea casă. Așa că mi-am spus că mișcările de care vorbim aici sunt în casa ta. Tata... Așadar lăsați o mână mamei în mână și în cârțile...

DOAMNA: Bine... dar amantam pentru câteva zile că par că eu asonau de dragul unui moti. Măi bine și un zărește la o diverșitate împotriva mamei din moșii.

oamenii de onenit care muncesc pe brațci de dimineața până seara pe ogoare, în mine, în fabrici și uzine... Du-te, domnule, pune mâna și munceste...

DOAMNA (*lovind-l pe Ziarist cu geanta*): Hurooo!

(*Ziaristul se apropie de Privatizat și de Turist.*)

ZIARISTUL: Care este părerea dumneavoastră despre contextul mondial actual?

TURISTUL: Păi... păi la viața te-ai dus nouă? Habu n-ai me este... dar murătă e, este, ei mai bine cine a fost. Păi de ce nu așa mea înainte o agenție tu amonon dă evident legală, dar în lăile au ochi și în albaștri, și așa tuși... ză să tînsuă jumte din activ și efectiv. Se fîc o nouă de Turiste de statete, din oină și alte drăgoenii dînt-astea vrajite...

ZIARISTUL: Cum vedeți rezolvarea principalelor probleme ce frământă societatea noastră în ziua de astăzi?

TURISTUL: Cum să nu ne frământa atâtea probleme principale când, uite, domnule, cine vrea să ne conducă, să fie în frunte! Da, uite și dimineața, uită-te! Pe asta (*arată spre Vînzătorul de ziare*) ai găsit să-l puiți la zău? Nu este oare păcat de spațiul tipografic cedat cu atîta ușurință unui nimic?

PRIVATIZATUL: Da, da, mai bine o încheați mai înainte pe Liliانا.

TURISTUL: Pe asta îl știu de dinainte, de pe vremea când fura din fabrică și făcea autene de televizor, împreună cu unul de-i zice Ștefan, și le vindeau...

ZIARISTUL: ...la piața de verchituri...

TURISTUL: Dar de unde știți?

ZIARISTUL: Scriu despre asta o carte. Dar cine este Liliانا?

PRIVATIZATUL: Este un fel de punător de cuvînt al nostru. Este, dacă vreți, chimեսența a ceea ce avem mai bun în noi, este lucrul cel mai bun ce se poate oferi acestui popor atît de chinat de alimentația rațională. Este ceea ce am visat cu ochii deschiși ani de-a rândul...

ZIARISTUL: Aș putea să o cunosc și eu pe doamna... Liliانا? Pentru obiectivitatea anchetei mele, nu de altceva...

PRIVATIZATUL: Altceva e?

ZIARISTUL: Păi, poate vați gândit la ceea ce poate gândi cineva când la mijloc există un bărbat și o... femeie.

PRIVATIZATUL: Liliانا nu este o femeie.

ZIARISTUL: Vedeți! Și eu atît mai delicat este cazul... când la mijloc se află un bărbat și o... fecioară.

PRIVATIZATUL: Liliانا nu este fecioară.

ZIARISTUL: ...adică face turism la Istanbul?

PRIVATIZATUL: Doamne fereste!

ZIARISTUL: Anunci ce este, domnule, că mați fîc un... omios.

TURISTUL: O... găscă.

ZIARISTUL: Este punător de cuvînt.

PRIVATIZATUL: Exact.

DOAMNA (*către Vînzătorul de ziare*): Să știi că de-l las să pună mâna pe Liliانا, dobitoocul va scrie tot despre ei și negru despre noi.

VANZATORUL DE ZIARE: Putem cere un titlu dreptul la replică.

PRIVATIZATUL (*către Ziarist*): Pentru ca Liliana să fie sinceră, să-ți transfere din ea tot ce are mai bun, și ce poate fi mai bun decât câmpul...

ZIARISTUL: Să n-ai de câmp...

DOMNUL (*discret*): Ai lucrat cumva la câmp...

ZIARISTUL: Tehnician. Tehnician veterinar.

TURISTUL: Alică ați umblat cu... aia... în serviciu?

ZIARISTUL: Era obiectul muncii.

DOMNUL: Și ce avea cu ziaristică?

ZIARISTUL: Nu înțeleg ce amune vreți să spunetți? A, că referiți la faptul cum am ajutat eu tehnician veterinar? Pă... fiind dizident, știam că de mă pând că activez împotriva regimului, mă voi trimite la țară. Așce că, în paralel cu serviciul meu, m-am pregătit pe ascuns pentru a practica meseria de tehnician veterinar.

TURISTUL (*discret*): Dar eu ce amune ați... dizida?

DOAMNA: Uite-a că sau și împrieteniți. Îți spun eu că așa va scrie cât se poate de rău despre noi.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: De ce îți faci griji, doamnă? Cine altul oare are presa în mână dacă nu eu? Cine o cenzurează dacă nu eu? Dacă eu nu aș avea, dumnealui un vicleșnic ziar cu articolul în care ne vorbește pe noi de rău.

DOMNUL (*discret, la urechea Doamnei*): I-au cumpărat și pe ziarist, doamnă. Ai fi bine să-l contactați înainte de a scrie articolul.

DOAMNA (*dă din mână*): Nici o griji. Am eu ac de cojocul lui.

TURISTUL (*către Ziarist*): Și cum îți spuneam, triada va rezolva efectiv și la modul real problemele legate de lupta pentru putere. Și de aici voi

decurge toate celelalte aspecte pozitive. Este ideologia după care ne ghidăm noi în întreaga noastră activitate.

ZIARISTUL: Mîmămat, mîmămat!

TURISTUL (*către Privatizat*): Lasă-l să pună mîna pe Liliana, fiindcă doar astfel va înțelege funcționar ca triadelor.

ZIARISTUL (*se codește*): Lăsați, nu e nevoie...

TURISTUL: Hai, domnule, că doar nu e vorba de mită, de corupție, nu-i așa...

PRIVATIZATUL: Îndrăzniți, doar e de față cu toată lumea, noi nu avem ce ascunde nici măcar de presă.

(*Ziaristul pune mîna pe Liliana. Se extaziază.*)

DOMNUL (*către Doamnă*): Ce v-am spus eu. I-au cumpărat. Așa cumpără ei sufletele oamenilor. La oști nălbii. Cu bani, doamnă, cu bani murdari. (*Revine la locul său, la teșgher.*)

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Așa ce tot vrea? Nu cumva trage cu urechea la secretele noastre? Nu-mi place mîna lui. Asta casă lînsmeer până la capăt.

DOAMNA: Îmi place nădarea, dar nu mi place traditorul.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE (*cu entuziasm*): Machiavelli... (*Apoi, entuziasmat*): Erika! Am găsit. Spuneți de ceva care să le dea toate planurile peste cap. N-ați observat oare că în toate teoriile lor despre triadele alea nu pomenesc nimic despre trei guverne în loc de numai unul singur?

DOAMNA (*după câteva secunde de meditație*): Inscamă că e ceva ce nu le convine. Într-adevăr, este ceva putred în Danemarca...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar de ce să nu fie putred și la noi, dragă doamnă? Ce, suntem normalii altfel, mai amărâți decât alții?

DOAMNA (*gânditoare*): Lasă să fie putred numai la alții... Da... chestia cu trei guverne este de-a dreptul grozavă. Să știi că te voi face ministru al ideologiei. Cu bomba asta ziu că le vom da una castelul de cârți...

ZIARISTUL: Am să scriu, am să scriu! (*Plecăci vesel, întorcând din mâini*)

DOMNUL (*discret, la urechea Ziaristului*): Fii atent, și se pregătește ceva!

(*Domnul se face a nu fi auzit*)

FURISTUL (*către Privatizat*): Ai auzit? (*Gânditor*): Sper că nu ai răsufla vreo vorbă despre bomba pe care le-o pregătim?

PRIVATIZATUL: Din punct de vedere al rigurii. De două zile dom se separă de nevastă-mea. Pe timpul nopții nu îmi permit să intru la mine decât pentru a schimbă la banda de magnetofon, pentru...

FURISTUL: Pentru ce, asta?

PRIVATIZATUL: Am înțeles că vorbești în somn. Și tu, as vrea să mi se scape vreunul din secretele tale. Fie, chiar ieri noaptea, zice nevastă-mea că am dormit în somn. Se lăsa că înțeam o prelegere în Aula Magna a Universității. Era acolo o mulțime de studenți și ziaristi.

FURISTUL: Și?

PRIVATIZATUL: Si închipuiești ce timpuri am putut de băta, că m-am și trezit de mână cușine, că mi audeau urechile, nu alta. Pledam și asta cred că de la mîdele mi se trage - pledam deci pentru

existența a trei guverne simultan. Ce rămpene, auzi, domnule, trei guverne... Unul singur nu-l poți doborî dacă te dure, dar amte trei.

FURISTUL (*il apucă furios de piept*): Mă, mă... tu îți dai seama ce spui? Tu ești un geniu, mă... Da... la... la... la... cu unu, cu, care am gândit a castu, nu tu am suflat mie o vorbă până acum... de fapt nu am spus nimic, mi-i încă a nevastă-mă, atunci tu ce... m-ai rău... știu despre asta, mă? (*Se întoarce*) Pară că era asta reștu la mîdele și pe... și se credea că m-am scutit puțin...

PRIVATIZATUL: Tu ești puțu secret. Tu propagă în tot orașul...

FURISTUL: Înserăm încă totuși că și eu am vorbit în somn... după vremea dinu dărușăta epuizantă, pentru aprovizionare. (*Bete*)! Înă-mă că în lipsa mea nu ai fost pe la nevastă-mea!

PRIVATIZATUL: Dar cum îți poți închipui așa ceva, domnule? Mă înțuești...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE (*se apropie de Privatizat*): Setule, am o bomblă extra! O chestie cu care poți să dărâmați lumea!

DOMNUL (*se apropie de Furist*): Fii cu ochii în puiu. Ai se pregătește ceva. (*Revine la locul său*)

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar ceea ce vreau eu să vă spun sper că va rămâne între noi.

PRIVATIZATUL (*privește în jur*): Nu e nici o problemă, nu ne aude absolut nimeni.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Apropo de chestia asta a voastră cu mîdele!

PRIVATIZATUL: Trăde!

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Așa, Trăde. Ai scăpat o

chestie esențială. Ce-ai zice dacă pe lângă cei trei președinți de țară, trei prefecti de județ, trei primari și așa mai departe ar exista și... trei guverne? E o chestie colosală, nu-i așa? Mi-a venit așa, absolut întâmplător...

PRIVATIZATUL: Dar de unde știi matală chestia asta? Că numai nevastă-mea a auzit-o. Și, adineciori, dumnealui, care susține că a gândit-o înainte de a o visa eu.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Încep să cred că e adeărat că informațiile se află peste tot în jurul nostru. În aer, în apă, în alimente. Doar că ne lipsește modemul prin care să ne conectăm la ele.

PRIVATIZATUL: Modem... da, este ceva așa, ca un stecher cu priză, aha, înțeleg...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dumneavă (*arată spre Doamnă*)...

DOMNUL (*vine și-i șoptește ceva Doamnei, la ureche*): Doamnă, vi se coace ceva. Cred că o lovitură de stat... pssst! (*Euge înapoi, la propria teșghică*.)

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: ...crede că povestea cu cele trei guverne mi-a venit numai așa... să vă necăjesc pe voi. Dar eu o... coe de mult. Fiindcă este idee de milioane, care trebuie bine gândită. Ce înseamnă, însă, trei guverne care să funcționeze simultan... da, simultan, că aici e bulba, domnule? Ar fi autonom trei prim-miniștri, rețineți, trei prim-miniștri. Întotdeauna unul dintre ele va fi de sacrificiu. Adică, de fapt, nu conduce el, ci al treilea, din umbră. Cum ceva nu merge bine, cum strigă unul sau altul "jos guvernul", gata, kăi și dat jos... nu să vină nu știu ce mineri sau tractoriști să

te lăsa jos. Și astfel toată lumea este mulțumită. Am eu "jos guvernul", că au fost ascultați. Ceilalți, erau dezamășiți de tensiunile sociale. În plus, am văzut și unde este neșagul, de ce ținem. Aduci pe primul loc, deci pe locul de sacrificiu, guvernul comunistului, care te păcătuia, ești în rezervă. Tu al treilea continui să conduci.

PRIVATIZATUL: Grozav! Ești un geniu...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Da, că *arată spre Doamnă* și *se uită la ea spre Înști* să mi le spun. Să fie acesta modelul nostru secret. O.K.?

PRIVATIZATUL: K.O.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar am și eu o mică organizație. Când se vor împarti portofelele...ăăă, pe ardoșule, vreun șeu un post de prim-ministru. Că nu e caz val de nule... Merit și eu mare mult deocamdată post de ministru al... al... ideologiei.

PRIVATIZATUL: Nă, no problemă... (*Vizitator*): Ce ție și Avocare... aia... domnule... țara... tuturor posibilităților... Oricum, poate ajunge acolo pe selexe. (*Oticază*)

(*Apare Pohiștula*)

POHIȘTUL: Ați auzit vestea?

(*Să se oprească toți să audă vestea. Vociferază*.)

POHIȘTUL (*cu stăruie în ureca cubuștina*): Incredibil... că nu poți să măgăndești... Lăsați-mă, domnilor, că mi bucură... Incredibil...

(*Ca alții continuă să vocifereteze, curioși*.)

POHIȘTUL: Setai meu va avea un coleg cu același nume și cu aceeași funcție. Și amândoi vor avea la rândul lor un coleg cu același nume și cu aceeași funcție. Căci pentru eficiență.

DOAMNA: Bine, bine, dar ești cu asta?

POLITISTUL: Dar pentru ce te-ai șefi în același timp, doamnă? Nu, nu, nici nu pot să mă gândesc, este ceva efectiv imposibil... (Iese)

DOMNUL: Ce v-am spus eu? Să nu ziceți că n-am avut dreptate! Vi s-a pregătit ceva? Vi s-a pregătit.

JURISTUL (câtre Privatizări): O omni?

PRIVATIZATUL: Pe cine?

JURISTUL: Pe nevastă-tua. M-a mandată... Ca Dădă pe Samson...

DOMNUL: În zilele de astăzi trebuie un maximum de vigilență. Nu mai poți avea încredere în nimeni, nici măcar în tunc însuși. Nu ai văzut domnilor, cum se vând cum se lăsează de stat partidele? De la simplul membru și până la președinte, toți își bagă mâinile în partide până claxonul. Căpeștii noștri când toată era al nostru, al tuturor, și cămăruțoșii tot ceea ce se putea avea. Așa cum v-aș putea duce partide și la apropiate... și până în g. partidele chiar și la cele mari. (Hăhăhă) Pe vremea mea era un singur partid, domnilor. Cum dădea vreun rugă de apropiată, cum, ha, cu toată ea și o palea de mușci. Disciplină, domnilor, disciplină, să nu mai mișca nici unul în față!

JURISTUL (câtre Privatizări): Da, omni alina, perfectă dreptate! Că ceva a trădat!

PRIVATIZATUL: Păi... pare să spuneați că doamna...

JURISTUL: Așa am crezut că va secunde. Dar cum se și bagă nasul unde nu-i fierbe oala. Ea este o femeie la locul ei, că altfel...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE (câtre Doamnă): Vedeti, doamnă! Femeia este obișnuită să-și cumpere bine locul,

nu să umble să răstoarne lumea cu susul în jos. Auzi... măritulhat... sau cum îi zice. Cică noi, bărbații nu prea putem conduce. Nu mai suntem în stare. Păi cum să conduci eficient când ești în permanență tulburat... hăhă... meteu bruat de femei!

JURISTUL: Ferzicia trebuie respectată, asta e...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Da, așa este, trebuie respectată, domnilor.

DOAMNA: Ah, așa vă căsăstăie! Că la om nostru este la cârmă... (Se apropie amenințător de Vănzătorul de ziare, de stă se tot țigă) Asta v-a să spună! (Hăhăhăhă)

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Nu că, doamnă!

DOMNUL: Băna ce cuprăcănă! Nu am inventat o nouă...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Adică noi nu stătem în stare să inventăm așa ceva... Nu da, doamnă!

PRIVATIZATUL: Nu-l mai lăsați, doamnă!

DOAMNA: Dictatură, asta trebuie. (Hăhă în pace pe Vănzătorul de ziare) Că răpus locuie să-și facă de cap. Și când vă zice omul că voi, bărbații, nu mai sunteți în stare de nimic, vă zburliți ca ooadă de pisică.

DOMNUL: Aveți perfectă dreptate. Dictatură! Pe vremea mea nu mișca nimeni în față.

PRIVATIZATUL: Dar istoria se îndreaptă spre democrație, cum să-și devien noi, muritorii de rând, cursul?

DOAMNA: A se apropie amenințător de Privatizări) Ce se amocăie! Să vă lăsați cu toții de cap? (Hăhă de pace) Doar ordinea și disciplina se pot opune de zor din și indisciplinei. Nu democrația, această

miscare browniană, această mișcare a diavolului.
DOMNUL: Așa este, mișcare browniană.

PRIVATIZATUL: Nu da, domnule!

FURISTUL (*timid*): Sîmțată domnule, dar vedea sunt și
în mîntoul de acord cu mine că trebuie să lădăm
mîntoul iluzia că mărește în democrație. Altel
riscăm să obținem o masă critică și ulterior o
reacție în lanț care poate să apuce de sălcie control.

DOMNUL: Nici o grijă, doar ai văzut mai înainte.

Poliția va avea de acum un rol în controlul
FURISTUL: Așa că se amână democrația. Fără și spume

cuvîntul, fiind neîși se vor controla mîntul pe ceilalți

Nu se va mai putea spune că peștele de la cap se

împute. Adio, deci, corupție...

(Apare Polițistul. În mîna lui, Bișnițarul)

POLIȚISTUL (*către Bișnițar*): Mă, eu țu am spus că am

avut de spus că am avem trei seturi

BIȘNIȚARUL: Dar atunc ien voi lăna defectiv în pe țelere,

ca o economie socialista...

POLIȚISTUL: Te adaptezi noilor condiții. Te adaptezi

la economia de piață. Rezistă doar cei puternici...

Flai, mă, nu mă fă de răs, ce naiba. Ne e un sistem

de un car de ani... N-am colaborat noi perfect

pînă acum?

(Bișnițarul scoate un teanc de bancnote și i le

întinde Polițistului. Apoi i se întinde și dintr-un pînă

din mîna. Polițistul bagă banii în buzunar, apoi

traversează satisfăcut scena, ieșind pe partea opusă.)

PRIVATIZATUL: Poțiți, domnilor, poțiți? Cum mă o

mie de lei. Liliana vă vîndecă de sughițul

postelectoral? Poțiți, pînă nu se scumpește,

poțiți...

FURISTUL: Adicăși Puma, poțiți la cei mai ieftini

adicăși Puma! Adicăși Puma originali, poțiți la

cei mai ieftini Puma originali!

DOMNUL: Poțiți la helănei chinezești, poțiți la cele

mai ieftine helănei chinezești produse la noi în

țară.

(Apare Țăranul, cărînd un coș cu om.)

ȚĂRANUL: Unde e piața, nu vă supărați?

(Apare Consumatorul, cu o plasă goală în mîna.)

CONSUMATORUL (*către Țăran*): Nu știți unde este

piața?

FURISTUL: Duce, domnule, de aici, că ne stăci

la cerle...

DOMNUL: Tu n-auzi? Ți sa uncat democrația la cap?

DOMNUL: Cum obrăznicie...

(Intră în scenă după Țăran și Consumator cu

un adăos. Încep să amuce și ceilalți cu ce apucă,

Consumatorul și Țăranul ies precipitați.)

Sfârșitul actului I

S.C.
ANCA ȘI CORNEL
S.R.L.

1900 Timișoara - Str. Palanca nr. 1
Telefon 13 78 18

Oferă:

- ◆ servicii de consignatie (obiecte de artă);
- ◆ amanetări de diverse obiecte și bijuterii din aur, pe termene de 10, 20, 25 de zile (comision negociabil);
- ◆ imobilitare (vânzări de case, terenuri, apartamente, autoturisme etc.);
- ◆ intermediari pentru circuitul de întrașterare Hora;
- ◆ servicii de licitație pentru persoane fizice și juridice pentru vânzarea de bunuri

MODERN, COMOD, IEFTIN !

În Alghimite de sezon
pentru
tineri, copii și bărbăți

S.C.

S.R.L.

Timișoara
Tel: 19 01 11

Actul II

PRIVATIZATUL. *(cu contina trăsă):* Potiți, potiți, cu mormanzeo mi, Liliana vă vîndea de indisciplină sub zădărnă amuzăi or zee miivă scapă de haosul care vă domână și vă arată calea cea dreaptă. Pentru zece mi Liliana vă scapă de osîndă acmîi democrație.

LE PPELUL. *Veniți în agora, domnilor, veniți în agora pentru viață! În propria voastră imagine. A Se în lină met contina. Pe scenă, în stînga, tabla Amuzamentului de zădărnă, deasupra căreia scrie cu litere foarte mari: LIONS PRESS COMPANY. În dreapta, lângă acesta se găsește aceeași tablă a Procesiului. În mijlocul scenei, singurată, tabla Domniului, deasupra căreia scrie: LA DOLOGHII MIBASRI. În dreapta scenei, tabla Furtului. Deasupra căreia scrie: VAM SUI VESFI. Lângă tabla Domniului și puțin în fața acesteia, o ladă Pe Ladă. Furtului Doam agora vă poate convinge că democrația nu este o hîmeră, o închipuire dîpă care alergăm ca după propria noastră coadă.
COPIE MATORUL: Ce o fi agora asta?
LAVVIE: Pa lă cu găsca zăca că nu fi viața de se hîmeră.
COPIE MATORUL: Ade omăi, lăba.*

ȚĂRANUL: ...da, da... (*Cântec Țărist*): Da, de ce nu putem vinde în agora și zăzavații, șefu? Că democrației democrație...

TURISTUL: Ei, vezi, aici este greșcila fundamentală și istoria a dovedit-o de nenumărate ori: agora trebuie să rămână agora, trebuie să rămână templul înăcămătarii, nicidecum o piață unde se vinde de mâncare. Doar toamna, domnilor, poate ascuți simțurile și-l poate apropia pe om de natură, de esență, de divin. Nicidecum burta plină, care, nu-i așa, moleseste gândurile, moleseste întreaga ființă. Doar prin spirit putem accede spre energia pură, spre divinitate... spre Dumnezeu, dacă vreti...

CONSUMATORUL: (*Vbate din palmec entuziasmat*): Bravo, așa este. (*Cântec Țărist*): Are perfecta dreptate. Când mâncam mult, mi se face ca somn, îmi venea să dorm. Ce să mă gândesci, domnule... Da, de când nu mâștică mine unde se afla piața de legume și zăzavații, simt că renasc. Căci la prânz mîncă ceva ciudat, ceva ca și curentul electric... știu... când pînă la ape-lunele unei banerii...

ȚĂRANUL: Da, am pus și cu limba, dar pe mine nu-a plăcut...

CONSUMATORUL: Plăcă doar la început. Este șocul prim. După aceea este plăcut. Simți că faci parte din natură, că te conștinză efectiv cu ea...

TURISTUL: Omul trebuie să se dezobșinuască de acest vicim, de acest păcat lăunsec numit mâncare. El trebuie să tânjească după apropierea de divinitate și apropierea este posibilă doar cînd toate simțurile îți sunt treze, acîntinate, scîpate de dictatura materiei, a mâncării...

CONSUMATORUL: Jos dictatura, jos dictatura...

ȚĂRANUL: Așa o să răpăm de foame ca măgarul negandul.

TURISTUL: (*u amînd cu degenul spre Țărist*): Iată de ce nu putem accede la un nivel superior al rațiunii. Lumea există ca indivizi de categorie mai, de, indivizi oportunisti care se opun progresului spiritual și care nu pot valdine se descrierăm, propovăduiesc de se călăunesc în noia... via, ce, urât, mâncare. Om nu are timp să se schimbe radical, de la bază, cum se ar spune...

CONSUMATORUL: (*Vbate din palmec*): Bravo, așa este... (*Apesă Doamnia în mîină îndecapropo de Polițist*): Voi, onorabili salutați pe cei invitați, plim de respect. Vărsul cobșara de pe lada. O invita pe Doamnia să vorbească...

ȚĂRANUL: Nu acim... Ai văzut, mizerabilul! (*Flutură mîna în amănca lăun*): Ce a putut să scrie acel mizerabil, acel... acel...

TURISTUL: Soobrazu!

ȚĂRANUL: (*Vedestac zăntul, citește*): Partidele sunt instituții rupte de realitate. Principala lor grăă căre se scota una din fundatura economică în care tot le au adus ori să se înnocoste reciproc cu noroi sau mîndărească imaginea adversarului cu orice chip, și de zgropie la acesta tot ceea ce îi pot oferi nu are estantața. Partidele au devenit un simbol viu al gata să se năpustească asupra oricărui membru al lor, chiar cadaveri în putrefacție, să se scie cu pliscul și cu ghearele onter, roș de pe obrazul adolescenin al potivăului. A venit timpul să se terminie cu lălicăreala politică din

care pierde numai și numai poporul. A venit vremea când partidele trebuie ori să se autodizolve, ori să li se impună prin lege o conduită civilizată, aservită intereselor celor mulți."

ȚĂRANUL (*bate din palme, entuziasmat*): Bravo... bra... (*Întemește văzându-se privit cu mânie de ceilalți*)

TURISTUL (*către Doamna*): Îi rup picioarele... îl omor... (*Strigă*): Au să-l omor...! (*Țăranul iese înfurișat*)

TURISTUL: Auzi, domnule, îl primești, care va să zică, cu pâine și cu sare, și el, măgarul, mite ce scrie. Profitori, asta sunt ziaristii, profitori...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Să interzicem ziarele. Răul trebuie smuls din rădăcină.

DOAMNA: Nu...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: De ce nu, doamnă, două ei sunt de vină pentru tot răul din țara asta, din lumea asta. Ei și scriitorii.

CONSUMATORUL: Așa este, aveți perfectă dreptate.

POLITISTUL (*către Consumator*): Tudu-te la fotbal... hai, hai, întinde-o!

DOAMNA: Ei, nu putem interzice ziarele, fiindcă...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: De ce să nu le interzicem...?

POLITISTUL (*il ia pe Vânzătorul de ziare de piept*): Vorbește o doamnă și când vorbește o doamnă, nu este frumos să o întrerupi, ai priceput?

VÂNZĂTORUL DE ZIARE (*timid*): Da e democrație, ai dreptul...

POLITISTUL: Ți-arăt eu democrație și drepturile omului, că o să-ți dea pumatele pe ochi și virgulele pe nas!

DOAMNA: Nu putem să le interzicem pentru că... (*se uita pe labă*) lumea este cu ochii pe noi...

TURISTUL: Ba chiar și sateliții ne urmăresc fiecare pas și te cum cuvânt pe care-l scoatem. Am auzit că și gâdnurile...

DOAMNA: Nu putem încălca o lege elementară a democrației, domnilor. Oamenii trebuie informați, cât mai bine informați, așa putea spune. Iusa ceea ce contenză este cum amine trebuie să avem informați. De aceea trebuie scoalse niște legi care să împună domnului zărist respectul față de semenii lui. Zăristii trebuie neapărat abusi la ordine. Altfel ne vor pregăti apocalipsa.

POLITISTUL (*entuziasmat*): Așa este. Ei și scriitorii ne vor aduce apocalipsul. Trebuie puși la punct, clasa!

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Pe ăștia nuși poate nimică comuna doamnă. Își bagă nasul peste noi. Ca domile. Au trebui puși la punct, cu botul pe labă clasa, să se vadă singurii lungul nasului. Cum am mai spus adinea ori, răul ar trebui pur și simplu smuls din rădăcină.

POLITISTUL: Așa este. Să nu mai de ziiforme ze.

DOAMNA: Eu vă propun să promulgăm o lege care să le împună din avânt. Nu vedeți ce avânt au luat? Căci și clasa va ajunge să conducă și lumea. Credeți că degeala se spune că ei sunt a patria pumate în stat? Nu. Și dacă vor continua așa, vor pune o prima pumate în stat. Nu vedeți că în omule cum au ajuns de președinți scriitori, poeți, în amurg și luna... electricelem. Cum poș să dai oia pe mâna unui poet, domnule? ăștia ne vor

aduce pe cap sfârșitul lumii, apocalipsa, cum zice domnul...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar cum putem promulga noi o lege?

DOMNUL: De ce nu? Noi suntem poporul, noi trebuie să conducem țara. Noi hotărâm ce ne este bun și ce amume ne este rău. Sau, ce, noi nu suntem în stare? Să vină oare alții, din afură, să o facă?

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Așa este. Chiar dacă nu suntem... dar noi suntem... trebuie să fim în stare.

JURISTUL: Eu zic să scoatem o lege care să interzică dreptul cetățenilor de a mai sta de vorbă cu ziaristii, de a le mai da indolent ce informație. Împușcăm doi iepuri dintr-o dată. Nimeni nu va putea afirma că am desțințat presa, că le-am pus ziaristilor pământ în gură. Eu pe de altă parte...

DOMNUL: Iluzii, domnule. Crezi că pentru individii ăștia are vreo importanță faptul că cetățeanul nu mai are, mâine, ceva să stea de vorbă cu ei? Vă spun eu că nu are. Fîndcă ăștia au imaginație. Ei nici acum nu sînt de vorbă cu cetățenii.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar asta a stat de vorbă cu noi.

DOMNUL: Ce a stat? Ce a stat? Două să facem găstă. El avea articolul deja scris înainte de a veni să stea de vorbă cu noi.

DOAMNA *Uscă cu căhăiul în labă*: Să ne cu la voi, domnilor! Cine este pentru a li să interzică cetățenilor dreptul de a sta de vorbă cu ziaristii?

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Asa ceva am amendament. Este vorba de un vicin de la mîncare. Ori, trebuie să ne ferim de căhăte de care ssa putea agăța

oiume.

DOAMNA: Nu se admite. Cine este pentru, cine este contra, cine se abține...

(Apare Ziaristul, aproape să cadă în nas. Are un bandă peste un ochi și în jurul capului. Intră și Polițistul.)

ZIARISTUL *(Se oprește aproape de votanți)*:

Domnelor, domnișoarelor și domnilor... *(este*

ceabil emoționat): Trăim în aceste clipe un moment istoric. Eu, ziarist de profesie, fost dizident și schizoid, pentru a nu mai exista motive de indispoziție, de constipație socială, propun un proiect de lege care... care...

POLIȚISTUL *(cu șoprește)*: să fie pe post de agent vîntat al informațiilor...

LAMPULUL: ... care să fie pe post de agent sanitar al informațiilor, deci care să interzică folosirea de către ziarist, indiferent de orientare politică, etnică, națională, rasială sau religioasă a oricăruia fel de atribute și complemente în articolele pe care le scrie... Fîndcă laptele, istoria, au demonstrat că ale cărații dușmani ai poporului sunt atributele și complementele. La ziaristii care folosesc ambele proprii subiectele și predicătele respingătoare, rigurile legii conform Codului Penal, am o dor care nu amunciază calomnia și abuzul meseriei.

DOAMNA: Eșo dom, excelent, înă, domnilor, ce muncă o va venzura eficientă. Vă propun să votăm în me amnată, va să proiect de lege de o puritate perfectă, apropiată de cea a energiei.

POLIȚISTUL: Cine este pentru... cine este contra... cine se abține...? Eșo lamă, este pentru. Doamnă,

promulgați legea!

DOAMNA (*bate din palme*): Gata. Am promulgat-o. De azi înainte în presă sunt interzise cu desăvârșire atribuțiile și complementele. (*Într-o bătaie de ziarist. Către polițist*): Ăla cu zănele și avariul hău-o în cap.

(*Iese surzătoare, înmână în decaprocopede Polițist.*)

POLIȚISTUL (*servil*): Vona avea grija, doamnă.

(*Din ecabaltă pute a scenei apare Bișnițarul. Se îndreaptă spre Turist. Întinde mâna.*)

BISNIȚARUL: Impozitul.

TURISTUL: Dumnezeu îți dai seama ce-laci? Știi cine sunt cei Consilier în probleme de afaceri externe al... (*arată spre partea pe unde a ieșit Doamna.*)

ZIARISTUL (*către Vânzătorul de ziare*): Ai mai văzut o femeie de talia ei? Nici eu. Și ce minte academică are. Doamne-Dumnezeule! A promulgat legea presă cât ai bate din palme. Fantastic, zău, nu încetez nici acum să mă mir de mintea ei schizofrenă. O astfel de femeie se naște o dată la un secol și este în stare să scape lumea de toate bolile minții, de toate coșmarurile.

PRIVATIZATUL: Poftiți, domnilor, poftiți, pentru numai un bon, banul întregului popor vă scapă de atribuție și complemente cât ai zice pește. Contra unui bon, Lăliana vă vindecă de boala cuvintelor în plus...

ZIARISTUL: Cu un conducător ca ea, poporul nu mai trebuie să se teamă de dușmani... (*Iese visător.*)

(*Bișnițarul vine la uraba Vânzătorului de ziare.*)

BISNIȚARUL: Nu-mi place să aștept mult.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar de când este în vigoare

legea asta a atribuțiilor și complementelor, mîia se auză vânzarea. Știi... oamenii s-au obișnuit cu atribuțiile... ele sunt sarea și piperul.

BISNIȚARUL: Hai, hai... dacă ai avut bani să sponsorizezi fabrica de cașcace, ai și pentru impozit.

(*Vanzătorul de ziare scoate cu greu din buzunar un bon de bancnote. Bișnițarul i le smulge. Apare Poliștul. Vine la Vânzătorul de ziare. Îi aruncă pe jos un bon de ziare.*)

POLIȚISTUL: Data viitoare poate fi și mai rău.

(*Poliștul pleacă însoțit de Bișnițar.*)

DOAMNA: Impozita ăstora nu se poate lupta decât organizat... Nu putem sta cu mâinile în sân, să ne piponăm de vii...

PRIVATIZATUL (*Analist*): Mai rău să nu fie...

DOAMNA: Dumnezeu ține ușor. Ești firmă de stat, salariul ți-e asigurat. Ai trebui să nu scoți o vorbă, mai ales că după naționalizarea Lălianei ai fost lăsat pe post de administrator. Dar noi, ceilalți, trebuie să ne luptăm zilnic cu fenomenele astea negative.

PRIVATIZATUL: Eu cred că sunt doar aparente și ipotezele, după cum știm, înșală.

DOAMNA: Crezi că Dumnezeu (*arată spre Vânzătorul de ziare*) este mulțumit? Nu, sunt convins că nu. Va pe cine vor nădădea în această agonă, vei primi o felie rasputis.

(*Apăre Poliștul fluturând un ziar.*)

POLIȚISTUL: Da, omule, acesta este un geniu! Te ascultăți voi! (*Ușor pe să și îl bisească*): "Doamna a fost. A scutit. S-a uitat. A văzut. A ascultat. A criticat. Căne un m-norat. S-au discolpat. Doamna nu a acceptat. E-a n-a. Cămenii sunt auto-niticiu. S-au

angajat. Vizita s-a terminat. Oamenii au aplaudat. Au scandat... Senzațional! Uite, mîs alău tu pielea de găină... În viața mea nu am citit un articol mai lumios ca acesta, o informație mai corectă și mai lipsită de paraziți ca aceasta.

DOMNUL. *(cître Polițist, discret):* Domnule general, vă rog să-mi permiteți să raportez. Crește nemulțumirea în rândul populației. Trebuie o infuzie puternică de bioenergie.

POLIȚISTUL. *(discret, cître Domnul):* Scrie-mi un raport amănunțit.

DOMNUL: Au înțeles, să trăiți!

POLIȚISTUL: Acum ar trebui să-i invităm la noi pe străini. Să vină să vadă cum se scrie în ziarele noastre, cum se informează corect un popor care se respectă și este, la rândul său, respectat. Iar cei care pun la îndoielă capacitatea noastră, care fac solicitarea să suferă propunându-i noi feluri de alternative, ei bine, aceștia să știe că vom lua măsuri drastice împotriva lor. Ei vom zborbi cu pe niște muște. Un popor sănătos are nevoie de o mîntuire împotriva parazitilor care să-i mîlburească facultățile mentale. Așa să știți! *(Se îndreaptă spre Turist: Este abundent de Turist.)*

TURISTUL: Domnule general, doresc să fac o informație verbală... Știți, vorbă zboară, scrisul rămîne, zice latinul. Dar ceea ce vă spun vi-rău să rămî-nă un secret între noi doi.

POLIȚISTUL: În mine nu ai tu încredere? Nu ne cunoaștem noi, oare, de atîta timp, ce naiba?

TURISTUL: Da-ți cuvîntul de onoare că nu-i să spu-nim nimîm, nici măcar peste cincizeci de ani!

POLIȚISTUL: I-am și dat, gata.

TURISTUL: Se pregătește o conspirație împotriva domnului. Amdoi de acolo... *(arată spre Vînzătorul de zăte și spre Privatizat)* ...toată ziua șușotește. Voi cere, să dea jos actualul guvern și să pună în loc un altul, trei guverne, trei președinți, trei polițefi.

POLIȚISTUL: Miroase într-adevăr a lovitură de stat, *(cîmbitor):* Trebuie să luăm măsuri urgente. Bărbie de las putea spune. Carăștia trebuie să lupți pe lațo cu propozițiile lor arme... Dar, recunoaște că le-am dat peste cap planurile alea ale lor cu trudele... Știu, trei șefi de poliție, ha, ha, ha!

DEPUTATUL: A fost o lovitură de teatru.

POLIȚISTUL: Lasa ca le dau cu trude. *(Se duce la Vînzătorul de zăte, îl ia o roată, îl privește fix, îl hipnotizează. Se aptopie):* Mă, tu ai auzit în viața te de trude!

VĂZĂTORUL DE ZIARE: Am auzit, că dau lucrez în cultura sunt om de presă.

POLIȚISTUL: Adică ce, poliția e incultă? Noi am luat mai trudele, mă, să știți. Ca noi a fost pentru prima oară pus în aplicație sistemul tradei. Când mi-ai spus mi-a călă trei șefi, tu omul. Dai știți ce s-a făcut cu ei? I-am pensionat. Asta o să fac și cu tine. Te scot pe linie moartă... Completezi împotriva soldații de drept, nu-i așa?

VĂZĂTORUL DE ZIARE *(speriat):* Dai nu-i adevărat. E vorba de ce ca *(arată spre Turist)*.

POLIȚISTUL *(al la de guler):* Voi să nu-mi aruncați pe o amanta de la unul la altul, ai înțeles? Te bag în cu oare de nu te vezi... *(Murd):* Dai oameni

suntem, meliași? Contribușișmatale la bunăstarea poporului și poporul va mai închide și el ochii, își va mai asupa urechile... că e popor bun, ce dracu... Hai, hai, știu că ai sponsorizat fabrica de autene de televizor a lui Ștefan ăla...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: *Ūi dă niște bancnote, Polițistul le ia, râde, îl bate amical pe spate*... Da, să nu spui la nimeni, îmi promiți?... Aă, știu chestia cu trei guverne... eu am gândit-o. *(Râde, îl bate pe umăr pe Polițist)*

POLIȚISTUL: *(se duce la Privatizati)*: Cât costă ea...

PRIVATIZATUL: Nu costă nimic. Dacă ai bon, nu te costă nimic.

POLIȚISTUL: Si da ă vreau să pun mâna înă să am vreau bon?

PRIVATIZATUL: Nu se poate. Nu vreau să-mi pierd slujba. Liliana este un bun al poporului. Poporul trebuie respectat.

POLIȚISTUL: *(discret)*: Da chestia cu trei guverne, trei primări, trei președinți și așa mai departe, cum este? Crezi că nu știu că umblăți cu lofălișca, să suciți mințile bietului popor?

PRIVATIZATUL: Nu eu, pe cuvânt. Eă, da, da... *(arată spre Timiș)*

POLIȚISTUL: Te pase cel puțin zece ani de pușcărie... Da, tie, oameni suntem. Omului la neceaz îi mai scapă gura. O mângâi și eu pe Liliana și suntem chiți.

PRIVATIZATUL: Da, nu se poate să o mângâiți doar așa... Trebuie să vă puneți în gând o dorință.

POLIȚISTUL: M-am gândit. Acum pot să...

PRIVATIZATUL: Trebuie să o spuneți cu voce tare.

POLIȚISTUL: Este secret de stat. *(Pune mâna pe Liliana, se apleacă)*

(Ajută Doamna. Este însoțită de Ziarist și Bișnițar)

LAPTELE: *(cu un tacitolo în mână)*: Telespectatori! Doamna merge: A ajuns. Amosfera. Sărbătoare. Uale. Reamostuța. Oamenii bai. Noua Mișcare Browniană. Palme. Oamenii scandează. Uale. Pomu. Căldura. Palme. Transmisie. Televiziune. Direct. *(Doamna merge pe lângă)*. Întâlnire. Măgiori. Vizita. Uale. Uale. Muzicat. Doamnă. Noua Mișcare Browniană. Program. Viitor. Am.

POLIȚISTUL: *(buc de palmă)*: Lăuștic! Am spus liniște! *(Pune mâna pe picioarele Doamnei, cu un pic în mână. Păstusul dă apă de braț)*

DOAMNA: Casa! Poporul trebuie să ajungă la conducătorul...

POLIȚISTUL: Mămă, nu-i dau datoria de a vă apăra, domnule!

DOAMNA: Intre popor și conducătorii săi trebuie să existe un canal direct și nemijlocit. Este una din cele de bază ale programului partidului nostru nou de guvernământ, Noua Mișcare Browniană. Doar prin Noua Mișcare Browniană poporul poate beneficia de un viitor luminos, doar Noua Mișcare Browniană deține cheia succesului.

LAPTELE: Căndu. Fecere. Magnific. Nil. Dumăre. Fetele. Impreună. Fetișere. Transmisie. Direct.

DOAMNA: Mămă, banul dovedește, înă, că nu este o vorbă în vânt, așa că... dea... dea...

POLIȚISTUL: Zăuș!

DOAMNA: ...de zăuș, eu este o lege stăntă, de la Doamne zăuș... Cău crime, câte războaie au fost

în istorie câtă vreme au condus bărbații, care până la urmă s-au dovedit impotenti din punct de vedere...

TOȚE: Uraaa, uraaa, uraaa!

ZIARISTUL: Transmisie. Direct. Adeziune. Popor. Străns. Uim. Jui. Partid. Urale. Popor. Fericire. Estaz. Uraaaaaaaa!

DOAMNA: Matriarhatul, prin cele trei bune fiice ale sale, fiice care sunt ale aceluși popor format în mod egal din bărbați și femei străns uniți, este sprijinit de Noua Mișcare Browniană, care nu este un partid al femeilor, așa cum încearcă unele cerenți reacționare masculine și masculine șovine să acrediteze, cu organizațiile bărbătești pe care le-am scos de curând în afara legii și care se plâng de asuprirea lor de către femeii rebușe. Ielidat cât mai epede, ca și în bine știutul de la rădăcina...

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Așa este, de la rădăcina...

DOAMNA: Aceste organizații caută să vare zăvănie între femei și bărbați, să distugă relațiile de la Dumnezeu date între femei și bărbați. Noua Mișcare Browniană va lupta până la ultima suflare pentru pacea și egalitatea profundă între ambele sexe. *(Urale.)*

ZIARISTUL: Popor, Fericire, Noua Mișcare Browniană, Direct.

DOAMNA: Orice relație deteriorată între femei și bărbați se datorează deteriorării echilibrului energetic și de aceea, pentru a înlătura efectele, noi trebuie să înlăturăm cauzele. Acesta este motivul pentru care, începând din acest moment, cauzele pentru mângâiat buțul poporului *(arată spre*

Uraaaa) sunt suplimentate. *(La urechea Polipsului):* Dar să nu mângâie nimeni fără să spună o vorbă care o dorință. Iar voi să-mi raportați zilnic care sunt dorințele poporului, ai înțeles?

POI [PUI]: Înțeles.

DOAMNA: Poporul merită acest lucru!

TOȚE: Uraaa! Uraaa! Uraaa!

(Doamna pleacă spre ieșire, însoțită de Polițist. Se oprește. Doamna deschide scrisoarea. O citește în grabă.)

DOAMNA: Cine sunt aceștia șase care semnează scrisoarea?

POI [PUI] *(privește scrisoarea)*: Pe doi îi cunosc. Bănuiesc pe cei trei care este informatorul nostru șef. Dar și mi-e vorba de ei probleme. Șase este numele de cod al lui. Trebuie să vă teneți dacă nu li fost rapoartat.

DOAMNA: Poate că vorba că ideea triadelor a fost dusă în din mâinile oamenilor.

POI [PUI]: O să mă facem o inițiază de bioenergie într-o zi.

DOAMNA: Da, dar te nita ce mai scrie... acolo... mai jos... e o scriere triumfătoare... ca autor al ideii de triadă.

POI [PUI] *(căutase)*: Dar nu-i adevărat, doamnă! Ce căutăm eu ca suntem un popor de... *(începe)* de informator din nașea lui, care, deja deformați profesional, am ajuns să... să născem. Știi foarte bine că am nimerit eu însumi, și încă din Lașă, în el însuși!

DOAMNA: *(cu o scrisoare în mână)*: Vreau să rezolv cât mai repede situația marimată cu putință. Acest mizerabil popor de *(începe)*... informatori... ate nevoie de hrana... Apropo, mai cer de mâncare?

POLIȚISTUL: Păi... mai întreabă câte unul unde se află piața, dar avem noi grijă să-i arătăm călea cea dreaptă.

DOAMNA: Neapărat. Sufletele noastre trebuie să fie cât mai aproape de energia pură. Să se contopească perfect în aceasta. Nu vreau ca mâncarea, această banalizare a energiei pure, să-mi distingă poporul...

(Examăndoi. Apare Bișnițarul. Se duce la Turist.)

BIȘNIȚARUL: Șefule, amîștecantele *Cantă spre Liliacul* de cânzate. O sută de mii bucate... Inflația...

TURISTUL: Scump, al naibii. Șaizeci de mii!

BIȘNIȚARUL: Aoleu, mînea-țias, dar nu mi se pot nici investiția. Crezi că ministrul Forței și Păcii le subtilizează de la doamna pe degeaba? Nouăzeci.

TURISTUL: Deh, fiecare meserie cu riscurile ei. Șaptezeci de mii.

BIȘNIȚARUL: Optzeci și cinci și batem palma.

TURISTUL: Șaizeci și cinci și rîmie mai mult.

(Apare Polițistul, însoțit de Țăran. Bișnițarul dispare.)

POLIȚISTUL (cîntre Privatizati): Îți predă de ingeniță gestimena. *(Cîntre Țăran):* Iar tu o preției. *(Cîntre):* Căci a sosit vremea să i se facă și țăranului nostru mila dreaptă, țăranului care... este, domnilor, o talpă, da, o talpă țării, pe care nu o poate rîmiei nici... nici betonul armat, această talpă veșnică asuprită care îndușă, de la nemorocitul acela de Abel încoace, nu doar dușmănia pămîntului care se vrea arat și lucrat că e ziua de lungă, ei și a semenilor săi, a urmașilor lui Cain, care au umplut orașele țării noastre pînă la refuz și care îl priveșc

de sus în jos

(Apare Țăristul, cu un microfon în mînă.)

ȚĂRIȘTUL: Veni, întornat. Bine, Tîmp, Rotire, Cărbie, Căccesiu, Revigorare, Sînge, Noua Mișcare Brown-rooc, Doamna, Matriarhat, Geniu, Everest, Nil, Dumău, Tigru, Euliat, Un Ion, Transmisie, Dînoo, Iochiat. *(Plăcut.)*

ȚĂRIȘTUL: Așa este. Toți și-au bătut joc de noi. Dar abona e demonstrat că roata se învîrte, căci ea a fost învîrta de istorie. *(Îi împinge pe Privatizati în o parte și se pune în locul lui. Ridică două degete.)*

POLIȚISTUL: Spune, ar curaj!

ȚĂRIȘTUL: Pentru că mi se ateasta noastră, a titinor, a lui Brown, se mînteze spre înainte, propun... propun ca aceasta gască... aăă... acest bun al poporului să fie înmulțit de opt ori.

POLIȚISTUL (cîntre): Se poate înmulți... zău... n-am oia... *(Cîntre Privatizati):* Eu de ce nu mi sî spus pe ocazie. Care vasa zică, a sabotat această țară, ce este popor, nemuribatul. Noua Mișcare Brown-rooc se pe... Doamna? Dar senșori de reclamații am cescut.

PRIVATIZATUL: Dar asta... vreau să zic bunul acesta, al nostru, cel al poporului, nu lare ouă...

POLIȚISTUL: Nu vicia, îl apunat, ca doar n-o să ne vină din nou porci.

ȚĂRIȘTUL (CÂNTRELE ZĂRIȘTUL): Evident, dar ce, noi nu putem.

POLIȚISTUL (cîntre Țăran): Ești un geniu din popor... *(Cîntrele Țăristului pe tîmp, își șterge ochii.)*
Am să te propun pentru Ordinul Muncii Fără

Pauză clasa I. *(Într-o parte.)* La sfârșitul fiecărei zile îmi raportezi cine ce dorințe a avut, ai înțeles? Iar bunurile nu le rupi. Mi le dai pe toate seara, întregi. Îți pică și ție ceva, ai înțeles... Dar vezi să nu-ți cadă altceva...

ȚĂRANUL: Înțeles... Dar am și eu o dorință. Știi, nevastă-mea, ...aruzit și cade ma... matri... matriarhat, da, așa-i zice. De două săptămâni nu mai știu ce să mă fac cu ea, nu mai am liniște și pace în casă din cauza asta.

POLIȚISTUL: Mă, tu ești bărbat sau cârpă? Sau...

ȚĂRANUL: Se poate, domnule ministru general... Neam de neamul meu na fost din ăia... Sunt bărbat, ce dracu'...

POLIȚISTUL: Atunci arată-i matriarhat, ce mama dracului. *(Într-o parte Privatizat de buț și-l trage după el, spre ieșire.)* Tu vii cu mine!

PRIVATIZATUL: Protestez. Se încalcă drepturile omului. Vreau să mă apăr în stare de libertate. Voi reclama la Consiliul European.

POLIȚISTUL: După... după aceea. *(Iese trăgându-l pe Privatizat de guler.)*

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Revoltător!

ȚĂRANUL: Te joci cu cuvintele, domnule. Etimologie vorbind, cuvântul "revoltător" are o grămadă de sensuri și valențe. Bine zice nevastă-mea că bărbații care nu mai pot face nimic inventează cuvinte și sensuri noi. Da, da... nevastă-mea a fost printre primii care a fost convinsă de necesitatea impunerii matriarhatului, așa cum, de fapt, a plănuit și a aplicat în practică, la facerea lumii, însuși Creatorul.

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dacă cum sunte referit concier la comportamentul jilnic al fostului gestionar al fondului întregului popor. Auzi ce-i trece prin cap? *(Apoi spre ieșire.)*

PODIȘTELE: Auzizi de sensibilitate celor șase? Că a fost format un comitet de inițiativă pentru Salvarea Miscării Browniene Stil vechi. Conservatorii nu se lasă Creștinii de la convenit mișcarea browniană în omni. Cu un protestat disciplin de pe urma ei. Nu cumva ce o pte ordine și disciplina fiindcă...
(Apoi Bisnitarul.)

BEZETĂTORUL: Bunuri, am de vânzare bunuri de muncă și casa științebă. Șaptezeci și cinci de om senui. Bunuri, poliți la bunuri pentru muncă și a întregului popor.

(Apoi se scotolesc prin buzunare. Între timp o parte Privatizat, bandajat la cap. Cu o mână în cap, se ține "partea" spre centrul scenei. Ceilalți îi urmează Bisnitarul și bunii. Acesta le dă bunuri. Se face o cântăritură a Bisnitaruliese. Apoi Doamna, însoțită de Politist și o parte.)

TOCNAȘUL (Apoi Politist): Țiam spus că fac alergie la soare. Dar nu obișni bărbat, de pe vremea când oamenii necivilizați stăteau la coadă pentru mine tu.

PODIȘTELE: Moli simata doamnă, permiteți-mi să abordez câteva cazuri sunt rezultatul politicii chior și oare a partidului nostru. Noua Mișcare Browniană sunt o dovadă a faptului că politica browniană este transpusă așa cum e scris în text. Șaptezeci și cinci, mângâind-o pe Țăranul, poporul se împărătește efectiv din

izvorul neseacă al energiei putre.

DOAMNA: Dar dacă toți mitocanii și retardații ăștia
Carată spre public...

POLITISTUL (*discern*): Ți-as spune și tu mi-ai doamnă...

DOAMNA: La ăștia *carată spre cei de pe scenă* uram
referit... dacă toți ăștia pe mâini pe căi să-
rău, mă carităț cheală, ca la gănele cu pira vultu
răcoși.

POLITISTUL: Nu va fi cu prădătorii, doamnă. Am
avut o idee genială. Ca un om ce vine din popor.
Am pus o pe Lăban și a blocat ca opt omii, în
cunând voia avea opt Lăbane și vom împușca și voi
mulți repunând în colata. Au grăind că nel, izvoarele
de la energie se vor împușca în opt. În al de de
răul, am trecut la o nouă calitate a muncii, la
exploatarea intensiva a mijloacelor de producție.
Lăbanul ce a scris ca un miorla în toți de la te
cheoște și se lasă mângâiat. *Ușe înțeleaptă
amândoi spre mijlocul scenei.*

POLITISTUL: Compuți.

DOAMNA (*ca un Politist*): Ești un geniu, domnule.

POLITISTUL: Din popor, doamnă.

PRIVATIZATUL (*ca un pe Lăban*): Dragă agora, știu că
popor, iubăți doamnă! Așoși, lipsa cămă și eu, cu
toți păcătoși, te bine semă lae, am o inimă dăte, în
pulșe, și mă autodenese, și audă și să învânte
cu toți și să nu faci precum am făcut eu.

DOAMNA (*ca un Politist*): Aveți un popor mitorat.
Politica noastră civilizatoare dă roade.

PRIVATIZATUL: Câtă vreme am fost patron, am
exploatat această... acest bun al poporului care
abia acum, după înțeleapta idee a naționalizării,

am cucerit și libertatea de a fi ceea ce este acum:
un bun al întregului popor. Am crezut că
democrația rezolva toate problemele omenirii,
dar am înțeles la un timp. Democrația și istoria a
deosebit-o este. Eu am văzut încheierea, a dăruului,
cu o apunare.

DOAMNA: Pe de democrația, pe de democrația!

Apunare în stăruie.

LABRUL: Tu mi-ai spus, Direct, Adamare, Sportare,
Tolome, Doamnă. În ce jur, Simpatie, *Continuă
ca un Politist*... *Ușe înțeleaptă la mijlocul scenei.*

DOAMNA: Așa că un om, miorla și eu, în stăruie,
miorla dăruie, am înțeles înseamnă adevărata
miorla și pentru asta miorla să mulțumesc din
miorla pentru că miorla dăruie miorla... Doamnă,
ce miorla pe miorla înseamnă miorla de la... *Am văd
poporului*... *Ușe înțeleaptă... Ușe înțeleaptă
și Lăbanul de la te și spun și se oțolă din
scenei*... *Doamnă, miorla miorla.*

LABRUL: Tu mi-ai spus, Direct, Fierbinteala, Lește,
miorla Miorla, Biorama... *Ușe înțeleaptă, Iese!*

LABRUL: Eu văd că miorla pe miorla dăruie, am înțeles
miorla pe miorla dăruie miorla și miorla de sensibile,
Ușe înțeleaptă, Doamnă și Politist: Tâncă este
miorla miorla... *Ușe înțeleaptă* miorla miorla adjectiv
miorla miorla... *Am înțeles că voi renunța la
dăruie miorla.*

DOAMNA (*ca un Politist*): Tu mi-ai spus că miorla miorla
miorla miorla miorla... *Ușe înțeleaptă* miorla miorla, pu
miorla miorla... *Ușe înțeleaptă* miorla miorla, adjectiv
miorla miorla miorla.

LABRUL: Tu mi-ai spus că miorla miorla dăruie, apunare

toamna la os. ...Pentru asta aş veni şi eu cu o propunere. Eu zic să producem în sistem industrial glucoza... din acesta pentru perfuzii, şi să ieşi în vânzare pe lazi de cartelă... cum vezi... hai cu toarţea... Mi-aş permite să observ că glucoza ar fi doar un compromis de moment. Până vor veni complet de mâncare, această expresie materială a degradării umane... până la cele două înalte cămăşi.

DOAMNA (*admirativ*): Dar zici că eşti un geniu din popor. (*Care Poliţist? De ce crezi că eu Oulăscă Muncii fără Pauze clasa a III-a.*)

FĂRANŢA: Cum să ştiu că eşti un geniu?

POLIŢISTUL: Casa găgăgia. (*S-aie din buzunari o medalie şi lo până în uchi pe piept. Cu dăltă bat din palmă. Vin să te lovine pe lângă.*)

DOAMNA (*spuneşte în puşcă pe care Poliţistul pregăteşte actul de naţionalizare a eskorbate litme. Nume Mişcarea Browniană a apăs la o nouă cupă de construire a ordii şi disipăvici.*)

POLIŢISTUL: Mă reţine, doamnă, de tu înmăci. Să ştii, absolut fiecare cetatean al nostru are câte o înmăci.

DOAMNA (*într-o*): Păi... atunci cât mai multe să înmăci?

POLIŢISTUL: Două noi, condică, even, doamnă.

DOAMNA: Şi atunci de unde au ieşit două?

POLIŢISTUL (*observă*): Îi plătim noi. Sînt cu noi informatori nostri.

DOAMNA: Ah... da... da... în regulă. Atunci nu naţionalizezi nimic. Pentru că, astfel, avîntul ei frum, noi le luăm impozite şi avem din ce să-i plătim. Nu-i aşa că e o idee genială?

POLIŢISTUL: Exact, exact. (*Desamîndoi. Într-un*)

lotuşi pe unice lui. Reapare cu Poliţistul alături.)

FĂRANŢA: Nu ştiu ce să mă mai fac cu ea. Te buia să-i fi uşi puţin din ont de vreo două săptămîni. Dar, de când am preluat gestiunea, bunul poporului nu are mişca, e rece ca gheaţa... Cred că este...

POLIŢISTUL: Pssst! Să nu alege poporul, că ne lînghează... (*Se scarpină. Ce e de făcut?*)

FĂRANŢA: Dar asta se numeşte sabotaj. Eu cred că a omorî o mamă să-mi predea gestiunea. Crimă! Tu sînti convîns că am găsit soluţia. (*Uşor pe Poliţist de după gît şi ies amîndoi.*)

VALENTINUL DE ZEMRE: Dar cum de îndrăzneşte să lîngheze bunul poporului nesupravegheat?

LEOPOLD: De ce sîntem slabi nu se va atinge nimic. (*Aprin Doamna, însoţita de Poliţist şi de Fărănţă.*)

DOAMNA (*Uşor pe Fărănţă*): În aceste momente de grea muncă pe care poporul nostru, trebuie să facem un nou demers deosebit de important. Duşmanii se alinau poporului nostru, în frunte cu genurile străine, cu oficiile de spionaj, cu legiunile noastre au plămii să descoplovitură de prărie avîntului nostru spre energie pură, avînt condeia după cum prealme ştii, de înţeleptă a noastră a poporului nostru, care este Nona Mişcarea Browniană. A eşti dignitarii otidiliani nu sînt deosebit bunul poporului creat cu sudoarea tenului nostru.

LEOPOLD: Pe doamnă! Jos duşmanii!

DOAMNA: Aşa vom veni cerla minie din marmarhat, din cele două orga noastră. Să descoperiţi şi să descoplaţi a noastră a unui frum comertului în omni poporului a energie pozitivă de zeceri.

mai mare decât în mod obișnuit, decât această găscă... ăă... de... (cântec *Juram*: Du coșul alai! / *Tărâmul duce coșul alai! Revine!*)

DOAMNA: De azi înainte, bunul poporului va fi...

(*Apune Privatizatul. Pe el atârnă în alis sandwich pe care scrie: "Bun al poporului". Apune și Ziaristul*)

ZIARISTUL: Transmisune. Direct. Festivitate. Dare. Folosință. Capacitate. Incluzivă. Douăna treie. Panglică. Sărbătoare. Pădure. Noua Miscare Browniană. Progres. Calhvi. Fvrest.

(*Apune Consumatorul*)

CONSUMATORUL: Eu... eu...

DOAMNA (*coborâtă de pe laclă. Îi ține semn Privatizatul să urce. Polițistul îi pune acestuia pe cap o pânză albă*): Nu este exeniment de dare în folosință a unei noi capacități (*Trage de pânză. Aplauze. Uale!*)... trebuie să fie consensuat în istoric cu litere de aur. (*Uale!*)

DOAMNA: În omule poporului suveran, permițeti-mi să fiu primul om care pune mâna pe această resursă naturală de bioenergie. (*Pune mâna pe Privatizat. Se extiază. Pleacă teribit, urmat de Polițist.*)

CONSUMATORUL: Eu... eu vreau să fiu al doilea, pentru că eu sunt poporul suveran. (*Apune Bișnițarul*)

BIȘNIȚARUL: Nu pune nimeni mâna pe gratis. Acest monument trebuie întreținut, reparat, vopsit. Și de unde bani dacă pentru mângâietii nu cerem nicruca o plată mare mult de căs simțolice? Vom achiziționa două sute de mii setul.

DOMNUL: Asta e lăudă de joc. Voi sugeți sângele

poporului!

BUPTUL: Ascunde!

BUPTUL: Nu va impăcenați. Totul este gândit la noblesse. În această sumă, înțâ și subvenția pentru glucoza de perfuzie. Păi dinmicăveastră credem, ctările occidentale își permit să producă perfuzii cu gust de fasole, de cartofi, de zmeură, de căpșuni, așa cum producem noi? Nuuu...

AVIATORUL DE ZĂRE: De ce, așa este. Dar ce noi ne putem. Iată, o putem și încă cum.

BUPTUL: Fără nelăstare. Capacitate. Oamenii nu ne pot. Anpos. Marș. Estaz. Ferocitate. (*Minerză*)... (*cealaltă*)...

BUPTUL: Fără nimeni, ca nu am timp să aștept să compun cu domnule. Strănați alții așteaptă să producă o... (*Arată spre Privatizat.*)

AVIATORUL DE ZĂRE: Nu, nu le vom permite, vor crește în bunul poporului și trebuie păstrat în bună m... De cum rămâne în bunul, le vor lua cu pe noi. Și cum ca nu voi vinde și în ma, și așa, cum.

BUPTUL: Protestez. Asta înseamnă cum gândim. Cu poporul, pe ce mai pun mâna?

AVIATORUL DE ZĂRE: Pe sape. Pe lopată. Marele Căpșun de la m... De vom arăta, noi străinilor... cum vom egmul. (*Arată spre Consumator*)... cum al poporului nostru. Trebuie să îi mandur... cum o... arăta de gen... așa cu tine și-ți o... cum.

BUPTUL: Tu o va bunul sau nu? V-am spus: nu omi, deci este apta sa le cuprere.

BUPTUL: Mă bucură puț, ca e preț scump

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Dă încoace toate bunurile.
CONSUMĂTORUL: Nu voi accepta asemenea
fără de lege. Vrei să le revinzi la suprapreț, nu-i așa?

Lasă că vă știu eu pe voi, ăștia, privatizații. *(Iese în
grabă. Reapare însoțit de Polițist.)*

POLIȚISTUL: Cine tulbură liniștea publică zina în
amiază mare? Tu ești acela? *(Îi ia de guler pe
Vânzătorul de zine.)* Eu sunt legea. Vino ca mine
să îți arăt cum se scriu scrisorile...

ZIARISTUL: Manifestați. Bucurie. Popor. Capacitate.
Dragoste. Doamna. Nota Mișcare Browniană.
*(Polițistul îl muge din senin pe Vânzătorul
de zine. Ziaristul îi umărășe.)*

ZIARISTUL *(pe drum)*: Emoție. Un om a leșinat. Este
dus. Gejă. Om. Salvare. Fargă. Nemaipomenit.
Solidaritate. Uman.

BIȘNÎȚARUL: Deci care vrea?... Hei, hei... le las la o sută
nouăzeci de mii.

TURISTUL: O sută cincizeci.

BIȘNÎȚARUL: O sută optzeci și cinci.

TURISTUL: O sută cincizeci și cinci.

DOMNUL: Dă-mi și mie un set. *(Îi întinde Bișnîțarului
leni și primește niște bonuri. Se duce. Îi dă un
bon Privatizării și pune mâna pe el. Se extiază.)*
*(Apare Polițistul, însoțit de Vânzătorul de zine,
cate are capul și o mână bandajate. Apare și Doamna,
urmată de Ziarist și Țăran.)*

DOAMNA *(în mijlocul scenei)*: Sumați concetățeni.
Dragi... tos... hu... Încă o zi mărcată în istoria de
mii de ani a poporului nostru. Astăzi, iată, dăm în
folosință încă o capacitate industrială.

ZIARISTUL: Capacitate. Industrială. Doamna a dat.

...o Mișcare Browniană. *(Mimicăză că vorbește.)*

DOAMNA: A Casa noastră capitaliștii și oficiile lor că
mor ne facem joc de omeni din popor, de
ceasta talpa ca unii *(arată spre Țăran)*...

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Așa este. Ce, noi nu avem
omoni.

DOAMNA: ...ca propun să-l voim pe domniul *(arată
spre Țăran)* în funcția de prim autreprenor prin-
cipal al capacităților noastre de producție a
bucureștenilor naturale.

(Se aplecă înaintea...

PĂPĂȘUL: Încredibil! Consens. Unmunitate. Iubire.
Ecclesiastic și Dumare. Volga și Mississippi.

DOAMNA: Una doada polițieni clauvănătoare a
câte o lea populare. Nota Mișcare Browniană.
(Iese înaintea de Polițist și de Ziarist.)

DOAMNA: O sută optzeci.

TURISTUL: O sută saizeci. Dar acum ar trebui să
reduc prețul la pământ, fiindcă acum există
concurența. *(Arată spre Privatizat și spre
Un nouul de zine.)*

DOAMNA: Două vânzătorul de bilete este unul singur.

TURISTUL: Ați cunoscut monopol, dictatură... Fie.
Dumare concetățeni *(Arată leni, la bonurile, se duce
la Țăran, o mână un bon, pune mâna pe
Un nouul de zine.)* Dar nu sunt nimic.

DOAMNA: Se vede de loc. *(Îi dă Țăranului un bon
opon, se duce pe Vanzătorul de zine.)* Nici eu
nu sunt. Ce de cunosc în mișcare cu lană știință.

ȚĂRANUL: Ușor, ușor este prin buzunare. *(Se
arată un nouul de zine, mone de. Către Bișnîțar):* Un
stăruț. Iese nu pot să mi vinzi?

BISNĂRUCI: Vezi dacă mi murești. Toată ziua pe i
table în loc să te cauți de lucru. *(În loc să-l bage
(Consumatorul îi dă bonul fărânelor. Apoi pune
mâna pe Vânzătorul de ziare.)*

CONSUMATORUL: ...nu...au simț nimic. Doar mi te
de greutate. Poate de ai fost o vreme... *(Sugâră
Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.
Astăzi înclătornă mână, este mișcarea de rată,
mi cădea cum că. Mai pe în, cum să dă?)*

CRISTU: Așa este, ne înscăle, ne trag de șorț...
*(Domnul se învârtă în jurul ei și se ține de
mâinile Domnului și Palusului.)*

DOMNUL: De ce nu, domnule, am fost și general
pe mâinile ei și cum m-am căsătorit cu ea.

POLISTUL: Bate, du-te la post.

*(Domnul se învârtă în jurul ei și se ține de
mâinile Domnului și Palusului.)*

DOMNUL: Vezi, Palusule, Am să te înmormântez în
câmp. *(Apoi se)*

POLISTUL: ...nu...nu...de ce nu. De ce nu, mi
pe mâinile ei și cum m-am căsătorit cu ea. *(Sugâră
Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)*

BISNĂRUCI: Să-l înmormântez! Mă înmormântez în
mâinile ei și cum m-am căsătorit cu ea. *(Sugâră
Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)*

PRIVATIZATUL: Da, dacă mă înmormântez în
mâinile ei și cum m-am căsătorit cu ea. *(Sugâră
Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)*

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Ce vrei înmormântez! Să-l în
mormântez! Mă înmormântez în mâinile ei și cum
m-am căsătorit cu ea. *(Sugâră Floțio! smulgeți-lămîi
din mână, pe porumbei.)*

FĂRÂNELA: ...nu...nu...de ce nu. De ce nu, mi
pe mâinile ei și cum m-am căsătorit cu ea. *(Sugâră
Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)*

PRIVATIZATUL: Ce înmormântez, că vrei să-l înmormântez?

VÂNZĂTORUL DE ZIARE: Alotni bun al întregului
popor.

CONSUMATORUL: Da, că înmormântez. Mă înmormântez.
De ce nu, mi pe mâinile ei și cum m-am căsătorit cu ea.
(Sugâră Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)

CRISTU: Pasa! Toată marea popor, ca te înmormântez și te
în mormântez. *(Sugâră Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)*

CONSUMATORUL: ...nu...nu...de ce nu. De ce nu, mi
pe mâinile ei și cum m-am căsătorit cu ea. *(Sugâră
Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)*

CRISTU: Pasa! Toată marea popor, ca te înmormântez și te
în mormântez. *(Sugâră Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)*

CONSUMATORUL: Ce am fost și cum am ajuns... *(Sugâră
Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)*

CRISTU: Pasa! Toată marea popor, ca te înmormântez și te
în mormântez. *(Sugâră Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)*

(Sugâră Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)

CRISTU: Pasa! Toată marea popor, de mîi sugâră?

CONSUMATORUL: ...nu...nu...de ce nu. De ce nu, mi
pe mâinile ei și cum m-am căsătorit cu ea. *(Sugâră
Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)*

CRISTU: ...nu...nu...de ce nu. De ce nu, mi
pe mâinile ei și cum m-am căsătorit cu ea. *(Sugâră
Floțio! smulgeți-lămîi din mână, pe porumbei.)*

POLIȚISTUL: Așa este.

CONSUMATORUL: Vorbe.

POLIȚISTUL: Mă... (*Urea să-l lovească!*)

DOAMNA: Nuda, domnule, în popor... Uite... poporul,
de azi înainte îți permit să pui mâna grea!

CONSUMATORUL (*topit de bucurie, se îndreaptă
spre Doamnă*): Ooo...

DOAMNA: Nu... nu... pe ăștia doi...

CONSUMATORUL (*dezamăgiri*): Oooo... Numai aș vrea
să aud de ăștia... și tuci de mișcarea... mă,
browniata...

(*Doamna se face ca nu aude și se îndreaptă spre
ieșire, însoțită de Polițist.*)

DOAMNA: Îți ordon să pui de o revoluție. Ceva ce ai
stricat trebuie să și repari. Până vin eu de la Paris,
de la coator, vreau să-mi pui de o revoluție.

POLIȚISTUL: Prea bine, doamnă. Din care dorită? De
caritea, cu balile, cu picărele roșii, ne pui sau cu
bombardament asupra Parlamentului, televizat
în direct?

DOAMNA: ...păi... de caritea, cu ceva picărele roșii, cu
pușcă bombardament asupra Parlamentului și,
evident, totul să fie televizat în direct, să vedă că
noi lucrăm curat, nu avem ce ascunde.

(*Doamna iese, polițistul face câteva semne dis-
crete către Doamnă. Acesta îi răspunde la tel de chis-ret și
se îndreaptă spre partea opusă a scenei. Amândoi stau
cu fața la public. Mimetiză că ar înmâni câte un walkie-
talkie.*)

POLIȚISTUL: Revoluționarul unu către Teroristul doi.

Recepție.

DOMNUL: Teroristul doi către Revoluționarul unu.

Recepție.

POLIȚISTUL: La ora unsprezece, zece minute și
chiar zece și cinci de secunde deschizi plicul pe
care scrie "Z". Citești instrucțiunile și le aplici
tutocui.

DOMNUL: Am uitat.

(*Polițistul se. Domnul revine la tarabă lui. Scoate
din buzunăr câteva plicuri. Le sucește și le răsucește pe
câte unul. Se duce la Furișt.*)

DOMNUL: Doamnă, asta e "Z" sau "J"? Că au ăștia o
sigurătate de te apucă dambolana.

POLIȚISTUL: Nu ai creder că este "Z". (*La plicul și se duce
la Furișt.*) Nu așa că este "Pland Z"?

POLITICIANUL (*la plicul și el arată Vănzătorului de
plicuri*): Eu cred că este un "J". Un "J" de la "jaură".

VALĂTORELE DE ZIARE: Ba eu cred că este, totuși,
câteva de litera "Z" și nu de "J".

(*Domnul la plicul. Se duce la teșcheana lui.
De acolo, plicul îl iese. Începe să câdă în holote.*)

DOMNUL: "Grozav! Genial! Splendid! Are într-adevăr
canta... se doamna, este o doamnă demnă de
bombardearea ei!"

CONSUMATORUL: Poporul, rapă cu zile și ăștia îi
trăde de ce.

VALĂTORELE DE ZIARE: Pe mine mă calcă deja pe
fațonul ei. (*Se duce la Doamnă și-i smulge scrisoarea.
O citește. "Iubito dils!"; Scrie scrisoarea din mână.
Doamna, doamna sa căkta.*)

(*Pe un canal, ca de jos. O citește. Vine Furiștul și
te amuză. Te amuză și tu din mână. O citește. Rămân
liber a buș pe o noadă și te mure, să dea din cap din
mână.*)

ȚĂRANUL. *(cântec Consumator):* Domnii ăștia se discează și atunci când noi crăpăm de foame!

CONSUMATORUL: Păi asta spoream și eu mai înainte... Dar pare că ești și dumneata domnii, că te-am văzut pe la televizor.

ȚĂRANUL: Am crezut și eu că sunt domnii, căa cred că m-am înșelat. Vreau să demisionez din această funcție.

CONSUMATORUL: Nu te fice?

ȚĂRANUL: Mie? Nu, nicidecum. Uite: jos perluziile! J's nomen latină... Ai văzut că nu m-e frișe?

CONSUMATORUL: Poa dumneata ești un adevărat dizident, mi-ai așa?

ȚĂRANUL: Așa este.

CONSUMATORUL: Sui, eu sunt în proporție de nouăzeci la sută om... un supul. Însă toată viața mi-am visat să primesc și eu titlul de dizident. E greu?

ȚĂRANUL: Nimic mai simplu. Te scriu pe listă și gata.

Doar că mai întâi trebuie să sugi niște lozinci.

CONSUMATORUL: Da' nu mă spu la nimeni!

ȚĂRANUL: Pe cuvânt de onoare!

CONSUMATORUL. *(în șoaptă, la urechea Țăranului):* Jos perluziile! Ajungi?... Na, ajunge? Lauzi încă mai jos guvernul! Dar dacă ăștia au totuși trei guverne?

(Țăristul și Privatizatul se prăbușesc. Căilaliți alergă să vadă ce anume s-a întâmplat.)

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Așa este omână e mină!

CONSUMATORUL. *(smulge scrisoarea din mână Domnului. Fuge cu ea la o parte, urmat de Țăran. Citește):* "Cel care va vedea aceste litere mină o

singură dată, nu va păți nimic. Dar cel care le va vedea de două ori, înseamnă că este foarte curios și de ce pe pedapsă va alerga de îndată spre târnitul Vesnicilor Plături ale vânătoarei."

(Privatizatul și Țăristul se ridică neobservați și potarse să dea din mână de parcă ar avea cupe. În compania grupul, după care ies din scenă.)

DOMNUL: Rupe-te, să nu se întâmple vreo altă nepotografie... Căminării! Nu am crezut că sunt atât de cizămali. Puteau să pună în aplicare un alt plan, de pildă "X" sau "Y", ni lădămă o scrisoare rațională.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Vreau să știu care ar fi fost melca. Anunțările și pe acolo?

DOMNUL: Nu am voie. Său secrete de stat.

ȚĂRANUL. *(după ce l'în companie):* Noi stătem stăta!

ȚĂRANUL: Dar nu vă auzi voi după vorbă? *(Căilaliți engheștice și l'baghăntese)* Dar dacă poporul țărănesc cu melca să mă supun. *(La întrebările căilaliți):* Căilaliți nu vor să le lădă Hecchi, luată!

ȚĂRANUL: Dar dacă sunt și asten orăvite și amintiri?

CONSUMATORUL: Este un risc asumat. Dar cămă pe se cășugă.

(După Țăristul și Privatizatul, laud din cupe.)

ȚĂRANUL: Dar jos listă rațională trebuie să amintă și, să cămă pe Pământ.

ȚĂRANUL/VĂZĂTORUL: Eu zic că ară mină rațională. Parcă m'a cămă m'ă în ved. Iar dacă e să lădă simon, scumă e că ză lădă m'ă sau ori, loc al m'ă m'ă de lădă m'ă lădă m'ă.

ȚĂRANUL. *(în sinceritate):* Așa este... *(Căilaliți spu*

ceibalți): Pe care îl alegi?

PRIVATIZATUL: Vezi! Eu nu știu că patricia inger-
om este de un laun. Fiecare om cu ingerul său.
Ceea ce este normal, fiindcă ăștia, cum mi-
supraveghezi, cum îți scapă de sub control și o lan-
tazna... Păi eu aș zice să dăm cu banul, să nu lăsă
cu supăare.

TURISTUL: Ideea ta mi se pare înțeleaptă. Numai că
mie mi-am confiscat la poarta raiului toți banii.

PRIVATIZATUL: Au eu o monedă mică, miteică.
Stemă sau ban?

TURISTUL (*ezitant*): Știi, eu aș vota pentru una cu
pajură și cap.

PRIVATIZATUL: Dintr-ala te-am.

TURISTUL: Aunei fie și ban. Cu cine începem?
(*Dău cu banul și-și aleg, pe rând, omenii*)

DOMNUL (*cu cele trei plăcuți în mână*): Alegeți-vă!

CONSUMATORUL (*cu un plic, îl desfăce și citește*):
"Vanzătorul de ziare a fost racolat de serviciul
nostru în urmă cu douăzeci de ani. Este om la
bază. Poate fi folosit cu încredere la orice
operațiune de intoxicare informațională."

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Dar nu-i adevărat. Ei se
ghidează după maxima "Calomniază, calomniază,
ceva tot va rămâne".

ȚĂRANUL: Lasă tu maximele... Decî, care va să zică, tu
ne ținai toată ziua la Poliție...

CONSUMATORUL: Din cauza ta am ajuns să fim
lu înțîi cu perfuzi.

VĂNZĂTORUL DE ZIARE (*se retrage*): Să se
demonstreze! (*Pîge*)

DOMNUL: Haide, alegeți-vă și voi câte unul.

CONSUMATORUL (*ezită*): Aș fi de părere că, totuși,
scrisorile astea sunt ticluite să bage zădărnice între
noi. Cred că Vanzătorul de ziare avea dreptate.

ȚĂRANUL: Cred și eu la fel.

DOMNUL: Aemă vă e frică, domnilor?

ȚĂRANUL: Mie nu mie frică decât de calomnie.

CONSUMATORUL: Mie nu. (*În un plic, îl desfăce,
citește*): "Țăranul este informatorul nostru de
nouăsprezece ani și poate fi folosit în cazuri
extreme, cînd este nevoie de o revoltă populară
spontană. Prezintă încredere." (*Se uită la Țăran*):
Așadu, nimic nou sub soare. Abel al nostru a
trădat... Mă, țărane, te suîng de gît, mă...

ȚĂRANUL (*de la distanță*): Dar nu-i adevărat... Dar...
sciau și eu plicul. (*În un plic, îl desfăce, citește*): Ute
doxadi! "Consumatorul este informatorul nostru
de nouăsprezece ani. Prezintă încredere. Se va
folosi cînd va ajunge cuțitul la os și mîndliga la
o masă critică."

CONSUMATORUL: Tonul este o lăsuță guvernamentală,
a celor de la Noua Mișcare Browniană.

PRIVATIZATUL (*chînd în continuare din aripă*): Deci
ai în sumă Vanzătorul de ziare și Polițistul. Ai nci
sumă Țăranul și Consumatorul. Să ști că hazuful
a ales cum mi se poate mai bine. Dar cum
procedăm în continuare? Ți s-a dat vre un plan?

TURISTUL (*îngrozit*): Omi, nu mi potem de planuri.
Nu mi s-a dat nici un plan. Noi, după știința și
experiența de pe Pământ, trebuie să le îndumăm
de azi înainte pași.

PRIVATIZATUL (*secretos*): Știi, m-a sopit ingerul
informatorului și eu președinta Noii Mișcări

Browniene își cereu Polițistului să pună de-o
revoluție... să adoarnă vigilența poporului.

TURISTUL. *(Se ară cu mâinile de cap):* Tu pe papagalul
ăla îl iei în seamă? N-ai văzut că poartă proteză la
oarăpă și că jumătate din pereții sunt de material
plastic?

PRIVATIZATUL: Da, nu e adevărat, nu-mi umbrași aici
cu zvonuri false, că sunt sâmbul de câte informații
din astea ai lansat pe Pământ.

TURISTUL: Cum îndrăznești să mă jguiești în halul
asta?
(Se ară la pământ și dispar de pe scenă.)

TĂRANUL. *(Prinde din aer ceva imaginar):* Ai văzut?
Un bulg căzut din cer...

CONSUMATORUL: Este un semn divin.
(Cântă și Vânătorul de zăne.)

VĂNZĂTORUL DE ZĂNE: E un semn că este un semn de
la Liliانا noastră.
(Apar și cei doi "îngeri").

TURISTUL. *(Trăgându-l de mână pe Privatizat):* Săi,
domnule, ești nebun? Regulamentul interzice
amestecul nostru direct în treburile oamenilor.

PRIVATIZATUL: Da, cum își permite să spună că
Liliانا este a lor? Să îndur și aici, în cer, aceleași
nedreptăți ca pe Pământ? După ce am hrănit-o,
sănaca, cu boabe de grâu, să crească mare și
frumoasă?

TURISTUL: Da, cum le poți șterge din memorie
dintr-o dată ceea ce Noua Mișcare Browniană
le-a turnat în căpățână ani de-a rândul?
(Les amândoi.)

CONSUMATORUL: O vreme pe Liliانا! Dați-ne-o

înapoi pe Liliانا!
TOȚI. *(Scandeașă):* Dați-ne-o pe Liliانا! Dați-ne-o pe
Liliانا!
(Apare Bisnițarul.)

BISNIȚARUL: Mărci... dolari... mărci... dolari...
TOȚI: Jos NMB-ul! Jos NMB-ul!

BISNIȚARUL: Mărci... dolari... mărci... dolari...
TOȚI: Jos perfuziile!
(Apare Polițistul.)

POLIȚISTUL. *(Se repele la ei cu bastonul):* Vă arăt eu
perfuzii!
*(Un semn mai vântul Domnul, Bisnițarul și
Polițistul, Ceilalți fug afară. Apare Turistul, "Fătânel").* Se
duce în spatele Polițistului și i șoptește.

TURISTUL: Știu, nu te speria, sunt eu, îngerul tău
păzitor.
*(Reapar Tăranul și Consumatorul din mizeria,
Povăzătorul, "Fătânel").*

PRIVATIZATUL: Trebuie să-l înțuim, să arătați că
nu vă este teamă. Doar așa-l veți învinge. Din Noua
Mișcare Browniană nu trebuie să-mă rămână nici
răca amintirea.

TURISTUL: Colega, tu să-ți atrag atenția că
regulamentul ăsta interzice amestecul în
treburile interne ale pământienilor.

BISNIȚARUL: Mărci... dolari... mărci... dolari...
DOMNUL. *(Către Consumator și Tăran):* Asta *(arătă
spre Polițist)* este eminența cenusie, asta trebuie
lichidat.

PRIVATIZATUL: Dumnealaură dreptac, Răul trebuie
scutit din rădăcină.

TURISTUL: Colega, te sânt prevenit.

ȚĂRANUL: Căpușa asta ne-a supt sângele și ne-a adus perfuziile pe cap.

POLIȚISTUL: Nu-i adevărat, ideea a fost a ta.

ȚĂRANUL: Cum poți să spui că poporul minte?

CONSUMATORUL: Da, așa este, cum poți să faci ascendența altorvați străgătoare la ce?

DOMNUL: Înțînidați!

PRIVATIZATUL: Poeniți!

(Țăranul și Consumatorul se reped la Polițist și îl umăresc până afară de pe scenă. În același timp.)

ȚĂRANUL: *(Se repede la Privatizat și îl prinde în mână de mână:)* Te-am prevenit să nu te bați!

PRIVATIZATUL: Ai grijă că-mi rupe aripa, ce diavol!

(Desamândoi. Apare Ziaristul, răsărind. Se repede la Domn și îl îmbrățișează.)

ZIARISTUL: Am învins! Am învins! Jos de la noi!

(Apare Țăranul, umărit de Polițist. Dispar amândoi în partea cavăliată a scenei. Apare, puțin mai târziu, "Fătănd", Țăranul.)

ȚĂRANUL: *(Chinându-l pe Domnului:)* Dacă am o masă de de rigoare, risți să ajungi în funingă ungiată de... popor.

DOMNUL: Dar tu cine ești?

ȚĂRANUL: Body-guard-ul tău... aaa, ingerul tău păzitor...

DOMNUL: Nu cred în fantezie dinu' ăsta.

(Apare Polițistul, fugărit de Consumator și de Vânzătorul de ziare. Dăru în cavăliată parte a scenei.)

ZIARISTUL: Sunați telespectatori! Imyine, realmente să plâng... Băchiiu plang. *(Așa începe năgulă.)* Amăi căzut o diecatună!... Și o șema vna căta. Ca roata istoriei se învârte. Dar, în stăru... poporul este

liber!

(Apare Consumatorul în postura de "inger". Încompună grupul.)

CONSUMATORUL: Nici unam ajuns bine că am și murat în șomaj tehnic. Că pentru mine n-am mai avut nici un om, în sa să fie!

BIȘNĂȚARUL: Mărci... dolari... mărci... dolari...

ȚĂRANUL: Ia-i pe ăla că e liber. *(Arată spre Bișnățar.)*

CONSUMATORUL: Da' de unde liber. E și asta ocupat. E ca locurile băncase scate de mult timp ocupate. Comptia și face ștaic de cap, în Mafia controlează totul. Iți vine să-ți dai cămpul!

ȚĂRANUL: Așa este.

(Apare Privatizat și Ziaristul. Trece în goniă Vânzătorul de ziare, de Polițist.)

ȚĂRANUL: Am avut la început doi oxient în același timp, acum... acum, în sa a dracului de treabă, nu mai am pe cine să păzesc!

(Apare Vânzătorul de ziare în postura de "inger".)

VĂNZĂTORUL DE ZIARE: Alăcaște poți să apuci prima zi de lucru din viața ta și când colo, în loc de prieteni nouăi inger te așteaptă cei de la serviciul forțe de muncă și-ți spun că ești șomer. Eu propun să înaintăm un protest!

PRIVATIZATUL: Haideți să protestăm! Haideți să protestăm!

(Pe scenă rămân doar Bișnățarul, Domnul și Ziaristul.)

BIȘNĂȚARUL: Mărci... dolari... mărci... dolari...

ZIARISTUL: Cetățeni ai lumii, este desă dreptul senzațional să a libertate a să folosești, un butele și complementele... care sunt hrana spirituală a

ziaristului modern și multilateral dezvoltat. Este senzațională această transmisune în direct din locul unde în aceste clipe miice se întâmplă o... o revoluție. Dar să privim puțin în jur... Da, iată, armata a ocultat Agora Albă. Forțele speciale se așază în dispozitive de luptă... Să vedem ce se va întâmpla... da, iată, s-au pus în marș... în poziții de tragere. Sunt curios cine va fi victima... sau victimele... pentru că în astfel de cazuri cineva trebuie să fie victima... Hai băieți, nu va lăsați, trageți în erou... hmi... Ceea ce ați auzit acum a fost o salvă de moarte... Trebuie să fiți răzăr pentru a cere aud, dar nu văd, că acest tun este montat, sudat, așa putea spune pe unia răzăr... a cazat prima fortificație... Da, a mai căzut o tarabă... Agențiile de presa occidentale amanta o mie de morți... dar noi știm că nu este adevarat mi bășe... Dar nsavem ce face... Iată, cotitura a unia la o mie patru sute de morți... Încă o salvă minime noare de la bordul aceleiași mașini a morți... Fantastica această libertate a cuvintelor. Formulărilor se poți folosi din nou, utităurile și complementele... Se întinse asupra a celui de-al șaselea rând de tarabe ale Agoriei Albe, iată, tunul a tras câteva saive, rândul șase de tarabe a luat foc, un tun negru și probabil înneacăcios... probabil o oportunitate caucinate... Încă două tarabe distruse... Dar mi-nimic, Agora Albă va rămâne liberă, liberă...

(Apuie Politistul, cu un picior ce pute a fi pus în ghips. Schiopătă. Urcă pe bătă.)

ZIARISTUL: Iată-l pe eroul zilei, cel care a cutezat să infurte tirania și dictatura la un loc, cel care a

salvat țara de la cel mai mare dezastru, de haos, de călătorii, iată-l la mecat la tribuna improvizată ad-hoc în mijlocul, în inima Agoriei Albe, așa putea spune... oare ce vrea să ne spună... a mai căzut o tarabă... să-l ascultăm pe erou... să-l ascultăm, încercăm, cel puțin asta e părerea mea, o merită...

POLITISTUL: Aveniți ziua cea mare a libertății noastre. Am scăpat de spectrul apocaliptic al morții a rândului. Eroul a fost prins în erou și să fugă acasă erou cu un coș cu o persoană. Va răspunde pentru această lățădelege în fața poporului suveran. Democrația trebuie *(se lăță în cer și continuă)* să rămână până și în cele mai îndepărtate cătune ale meleagurilor noastre, cătunele omului trebuie respectate indiferent dacă cel în cauză vrea sau nu. Democrația nu este o iluzie, ci o realitate cu toate pumțele și virgulele de rigoare...

(Se aud urale pe lungite, scandări, bătăi din palme. Se mai poate vedea cum se apropie Domnul de Politist, cum îl lovește pe acesta peste bătă, cum Politistul cade, iar după aceea se ridică dând din mână.)

Cortina